

**Η
ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ**

Συνήλθε στην έδρα της στις 25 Ιουλίου 2022 με την εξής σύνθεση:
Αθηνά Μπουζιούρη Πρόεδρος, Ειρήνη Αψοκάρδου Εισηγήτρια και Σταυρούλα Κουρή, Μέλη.

Για να επανεξετάσει, σε συμμόρφωση η οποία διατάχθηκε με την υπ' αρ. Α262/2022 Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, η οποία εκδόθηκε επί της ΑΚ 501/27.12.2021 αίτησης ακυρώσεως του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...» (εφεξής η «δεύτερη παρεμβαίνουσα»), που εδρεύει στον ..., οδός ..., όπως εκπροσωπείται νόμιμα την από 6.05.2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 949/07-05-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» (εφεξής η «προσφεύγουσα»), που εδρεύει στο ..., οδός ..., αρ. ..., όπως εκπροσωπείται νόμιμα, κατά του «...» (...) (εφεξής η «αναθέτουσα αρχή»), όπως εκπροσωπείται νόμιμα, της παρεμβαίνουσας και της εταιρείας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...» (εφεξής η «πρώτη παρεμβαίνουσα»), που εδρεύει στο ..., οδός ..., αρ. ..., όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Με την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 57/23.4.2021 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής, μεταξύ άλλων, κατά το μέρος που έκρινε ως αποδεκτή την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας.

Με την παρέμβασή της η δεύτερη παρεμβαίνουσα επιδιώκει να απορριφθεί η υπό εξέταση προσφυγή και να διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης.

. Η συζήτηση άρχισε, αφού άκουσε την Εισηγήτρια Ειρήνη Αψοκάρδου
Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, κατά τη διάταξη του άρθρου 95 παρ. 5 του Συντάγματος ορίζεται ότι : *«Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».*

2. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής έχει κατατεθεί, πληρωθεί και δεσμευθεί το νόμιμο παράβολο κατά τις διατάξεις του άρθρου 363 παρ.1 και 2 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 5 παρ. 1 και 2 του Π.Δ. 39/2017 (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ...) ποσού 2.500 ευρώ, το οποίο υπολογίζεται με βάση την προϋπολογισθείσα δαπάνη της σύμβασης, ήτοι 500.000 ευρώ μη συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ.

3. Επειδή με την υπ' αριθμ. ...- Διακήρυξη προκήρυξε η αναθέτουσα αρχή δημόσιο ηλεκτρονικό ανοικτό διαγωνισμό, άνω των ορίων, για την «....» (....) για δύο (02) έτη προϋπολογιζόμενης δαπάνης 500.000,00 ευρώ πλέον του Φ.Π.Α. και με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, με δικαίωμα προαίρεσης για παράταση ενός (01) έτους, προϋπολογισμού (€ 250.000,00) πλέον του Φ.Π.Α.

4. Επειδή η προκήρυξη της ως άνω σύμβασης απεστάλη με ηλεκτρονικά μέσα για δημοσίευση στις 20.11.2020 στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (...) ενώ το πλήρες κείμενο της διακήρυξης καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ) στις 25-11-2020 με ΑΔΑΜ ... καθώς και στη διαδικτυακή πύλη του ΕΣΗΔΗΣ, όπου ο επίμαχος διαγωνισμός έλαβε αύξοντα αριθμό ΕΣΗΔΗΣ

5.Επειδή, η διαδικασία που προκήρυξε η αναθέτουσα αρχή ως εκ του αντικειμένου του, της προϋπολογισθείσας αξίας της σύμβασης και του χρόνου εκκίνησης της, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου IV του Ν. 4412/2016, σύμφωνα με το άρθρο 345 του Ν. 4412/2016.

6. Επειδή η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή: α) έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα καθόσον κατατέθηκε στις 6.05.2021 στον ηλεκτρονικό τόπο του

διαγωνισμού, λαμβανομένου υπ' όψιν ότι λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η προσβαλλόμενη κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 26.04.2021 μέσω της «Επικοινωνίας» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, παρά τα περί αντιθέτου προβαλλόμενα από την αναθέτουσα αρχή, β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του Π.Δ. 39/2017 και γ) κοινοποιήθηκε στην ΑΕΠΠ από την προσφεύγουσα αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 361 και τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016, και την παρ. 1 εδ. α) του άρθρου 4 και την παρ. 2 του άρθ. 8 του Π.Δ. 39/2017.

7. Επειδή η προσφεύγουσα, ως προσφέρουσα του εν θέματι διαγωνισμού της οποίας η προσφορά κρίθηκε αποδεκτή, θεμελιώνει έννομο συμφέρον για την άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά της προσβαλλόμενης ως βλαπτόμενη, ως προς το μέρος που αφορά στην αποδοχή της προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας και προτασσόμενης σε σειρά μειοδοσίας, ερειδόμενο στη ζημία της από τυχόν παράνομη συμμετοχή τρίτου στον διαγωνισμό και στο επιδιωκόμενο όφελος από την απόρριψη της προσφοράς του (βλ. ΕΑ ΣτΕ 1216/2006, πρβλ ΕΑ ΣτΕ 512/2002, 517/2001), επιδιώκοντας ευλόγως να της ανατεθεί η συγκεκριμένη σύμβαση. Σχετικά, έχει γίνει σχετικά δεκτό από την νομολογία ότι η αιτούσα η οποία κατατάχθηκε σε χαμηλότερες κατά σειρά μειοδοσίας θέσεις σε διαγωνισμό με έννομο συμφέρον ασκεί την κρινόμενη αίτηση, καθόσον, με αυτή προβάλλει αιτιάσεις, οι οποίες αναφέρονται στο περιεχόμενο των προσφορών των προτασσόμενων αυτής, κατά σειρά κατάταξης, εταιρειών, η αποδοχή των οποίων (αιτιάσεων), θεμελιώνει προσδοκία ανάθεσης της επίμαχης σύμβασης σε αυτή (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 111/2020 σκ.14, 1216/2006 σκ. 5 και ΔΕφΑθ 711/2013, 311/2013, 873/2012).

8. Επειδή στις 7.05.2021 η αναθέτουσα αρχή προέβη σε κοινοποίηση της υπό εξέταση προσφυγής προς όλους τους συμμετέχοντες, ήτοι σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, μέσω της «Επικοινωνίας» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 α του ΠΔ 39/2017.

9. Επειδή η δεύτερη παρεμβαίνουσα κατέθεσε στον διαδικτυακό τόπο του διαγωνισμού την από 17-05-2021 και με αριθμό ΓΑΚ ΠΑΡ 3007/2021 παρέμβαση δοθέντος ότι έλαβε γνώση στις 7-05-2021 της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 362 του ν. 4412/2016 και με προφανές έννομο συμφέρον αιτείται τη διατήρηση ισχύος της προσβαλλόμενης καθώς η προσφορά της έχει γίνει αποδεκτή και έχει αναδειχθεί προσωρινή ανάδοχος και ως εκ τούτου, τυχόν αποδοχή της υπό κρίση προσφυγής είναι βλαπτική για αυτήν (ΣτΕ 1936/2014, βλ. και εξ αντιδιαστολής ΑΕΠΠ 1047/2019, σκ. 8).

10. Επειδή με τις υπ' αριθμ. 2779 και 2924/2021 Πράξεις της Προέδρου του 6^{ου} Κλιμακίου, ορίσθηκε Εισηγητής και ημερομηνία συζήτησης και κλήθηκε η αναθέτουσα αρχή να υποβάλει τις απόψεις της επί της υπό εξέταση προσφυγής, ενώ με την υπ' αριθμ. 1389/2022 Πράξη της Προέδρου του 1ου Κλιμακίου ορίσθηκε εκ νέου Εισηγητής και ημερομηνία συζήτησης της ως άνω προσφυγής προς συμμόρφωση με την υπ' αριθμ. Α262/2022 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά.

11. Επειδή η αναθέτουσα αρχή απέστειλε μέσω της «Επικοινωνίας» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού στην ΑΕΠΠ στις 11.05.2021 τις απόψεις της επί της προσφυγής, οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα αυθημερόν.

12. Επειδή η προσφεύγουσα στις 4.06.2021 υπέβαλε μέσω της «Επικοινωνίας» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού Υπόμνημά της αντικρούοντας τις απόψεις της αναθέτουσας αρχής και δοθέντος ότι η συζήτηση της προσφυγής ορίσθηκε στις 14.06.2021, το ανωτέρω Υπόμνημα υποβλήθηκε εμπροθέσμως και, ως εκ τούτου, λαμβάνεται υπόψη από το αποφασίζον Κλιμάκιο.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το ισχύον κατά την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής θεσμικό πλαίσιο, με τη μη νομοθετική πρόβλεψη της δυνατότητας υποβολής υπομνήματος προς αντίκρουση της παρέμβασης, οι προϋποθέσεις ουσιαστικής αντιμωλίας διασφαλίζονταν με τη δυνατότητα υποβολής υπομνήματος από τον προσφεύγοντα προς αντίκρουση των απόψεων και της

συμπληρωματικής αιτιολογίας της αναθέτουσας αρχής, υπό την εκδοχή του άρθρου 365 του Ν.4412/2016 ως ίσχυε κατά τον χρόνο άσκησης της υπό εξέταση προσφυγής. Ωστόσο, ως βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, κατόπιν της απόφασης ΕΑ ΣτΕ 51/2021 με την οποία κρίθηκε ότι σκοπός του νομοθέτη είναι να παρέχεται η δυνατότητα σε καθένα από τους μετέχοντες στη διαδικασία να λαμβάνει γνώση όλων των ισχυρισμών των υπολοίπων και να έχει τη δυνατότητα να τους αντικρούσει, ώστε να διασφαλίζεται πλήρως η αντιμωλία στο στάδιο αυτό της προδικαστικής ουσιαστικής εξέτασης της υπόθεσης, κατόπιν της οποίας ακολούθησε και η πρόσφατη νομοθετική παρέμβαση με την τροποποίηση του άρθρου 365 με το άρθρο 136 του Ν.4782/2021, παραδεκτώς η προσφεύγουσα προβάλλει ισχυρισμούς στο υπόμνημά της προς αντίκρουση της παρέμβασης της δεύτερης παρεμβαίνουσας.

13. Επειδή με την υπ' αριθμ. Α262/2022 Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά κρίθηκε ότι: «[...]10. Επειδή η Α.Ε.Π.Π., δεχόμενη ως βάσιμο τον ως άνω ισχυρισμό της ενώπιον της προσφυγής, έκρινε ότι η προσφορά της αιτούσας δεν καθίσταται άνευ ετέρου απορριπτέα καθώς στις διευκρινίσεις της προβλέπει το επιπλέον ποσό των 446 ευρώ για τυχόν επιπλέον κόστη γενικών διοικητικών εξόδων για τα οποία όφειλε η αναθέτουσα αρχή να ζητήσει επιπλέον διευκρινίσεις προκειμένου να αποφανθεί εάν η προσφορά της παρίσταται ή όχι ως ασυνήθιστα χαμηλή.

11. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή δεν αποφάνθηκε σχετικά, όπως ήταν υποχρεωμένη, και η ΑΕΠΠ, εφόσον δεν δύναται, κατά τα προαναφερόμενα, να υποκαταστήσει την αναθέτουσα αρχή, κρίνοντας το πρώτον την προσφορά της αιτούσας ως ασυνήθιστα χαμηλή, προκειμένου να πληρωθεί ο σχετικός όρος της διακήρυξης, δεν ανέπεμψε την υπόθεση σε εκείνην προκειμένου να αποφανθεί, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελώς αιτιολογημένη και για το λόγο αυτόν, αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενο, πρέπει να ακυρωθεί». Επομένως, κατόπιν αναπομπής με την ως άνω δικαστική απόφαση, η ΕΑΔΗΣΥ πρέπει να συμπληρώσει την αιτιολογία της στο πλαίσιο εξέτασης των ισχυρισμών της προσφεύγουσας σχετικά με την

προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας.

14. Επειδή στον επίμαχο διαγωνισμό συμμετείχαν, μεταξύ άλλων, η προσφεύγουσα και η δεύτερη παρεμβαίνουσα υποβάλλοντας τις με αριθμ. συστήματος ΕΣΗΔΗΣ 204569 και 201536 προσφορές τους αντίστοιχα. Με την προσβαλλομένη εγκρίθηκε το υπ'αριθμ. 3111/14-4-2021 Πρακτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού με το οποίο έγιναν δεκτές, μεταξύ άλλων, οι οικονομικές προσφορές της προσφεύγουσας και της δεύτερης παρεμβαίνουσας με την κάτωθι σειρά κατάταξης:

1. 2^η παρεμβαίνουσα, με συνολική τιμή για δύο (02) έτη 527.237,39 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.
2. 1^η παρεμβαίνουσα, με συνολική τιμή για δύο (02) έτη 540.144,00 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.
3. ..., με συνολική τιμή για δύο (02) έτη 559.088,02 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.
4., με συνολική τιμή για δύο (02) έτη 578.832,00 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.
5., με συνολική τιμή για δύο (02) έτη 596.613,90 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.
6. προσφεύγουσα, με συνολική τιμή για δύο (02) έτη 619.656,30 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.

15. Επειδή η προσφεύγουσα με την υπό κρίση προσφυγή της ισχυρίζεται αυτολεξεί ότι: «[...] Α. Παράνομη η οικονομική προσφορά της εταιρείας ...- ως ασυνήθιστα χαμηλή, καθώς δεν έχει υπολογιστεί εύλογο διοικητικό κόστος, άλλως ως ασαφής, αόριστη, αντιφατική και αντίθετη με την τεχνική προσφορά

1. Γίνεται δεκτό ότι, κατά τον έλεγχο των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών ο προσφέρων δύναται να επικαλεσθεί για την αιτιολόγηση της προσφερόμενης από αυτόν τιμής μόνον στοιχεία τα οποία συνδέονται αποκλειστικώς με τις συνθήκες εκτελέσεως της συγκεκριμένης κάθε φορά σύμβασης και μόνον και αποκλείεται να ληφθούν υπόψη στοιχεία σχετικά με τη γενική οικονομική κατάσταση του προσφέροντος (όπως λ.χ. η κερδοφορία της

επιχείρησης). Αντίθετη εκδοχή θα οδηγούσε στην αποδοχή ζημιολόγων προσφορών, χωρίς πραγματική δυνατότητα ελέγχου του τρόπου καλύψεως του κόστους εκτέλεσης της σύμβασης και με κίνδυνο τη νόθευση του ανταγωνισμού και την καταστρατήγηση της υποχρέωσης του αναδόχου να προσφέρει τιμή που καλύπτει πραγματικά και όχι πλασματικά το κόστος των αμοιβών και της ασφάλισης του προσωπικού του και εν γένει όλες τις δαπάνες και έξοδα για την ορθή εκτέλεση των συμβατικών υποχρεώσεων του (ΣΤΕ ΕΑ 220/2017).

Ακόμα, έχει κριθεί ότι οι οικονομικοί φορείς είναι υποχρεωμένοι να υπολογίζουν στην οικονομική προσφορά τους εύλογο ποσοστό «διοικητικού κόστους» για την παροχή των υπηρεσιών τους, τυχόν δε έλλειψη πρόσθετης επιβάρυνσης δεν αναιρεί, κατ' αρχήν, την ανάγκη επιμερισμού και της υφιστάμενης ήδη επιβάρυνσης στα έσοδα της επιχείρησης από όλες τις καλυπτόμενες δραστηριότητές της (προϋπάρχουσες ή μελλοντικές), κατά τρόπο που καμία από αυτές να μην αποβαίνει ζημιολόγη (ΣΤΕ ΕΑ 287/2020).

2. Στη διακήρυξη που διέπει τον διαγωνισμό, προβλέπεται στο άρθρο 2.4.4, μεταξύ άλλων, ότι η προσφερόμενη οικονομική προσφορά θα πρέπει να περιλαμβάνει εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών.

Ακόμα, στο άρθρο 2.4.6 προβλέπονται τα εξής:[...] 3. Εν προκειμένω, με το με αρ. πρωτ. 2171/11.3.2021 έγγραφο του ... (θέμα: Αίτημα παροχής διευκρινίσεων προς τους οικονομικούς φορείς), η αναθέτουσα αρχή ζήτησε από τους οικονομικούς φορείς των οποίων οι τεχνικές προσφορές είχαν κριθεί αποδεκτές, να διευκρινίσουν, αναφορικά με τις οικονομικές τους προσφορές, μεταξύ άλλων, το διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών.

Η εταιρεία ..., προς απάντηση του ανωτέρω εγγράφου, υπέβαλε το από 22.3.2021 υπόμνημά της, όπου στη σελ. 13 του pdf με τίτλο «ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ...2» συνομολογεί ότι δεν έχει υπολογίσει το κόστος για τους επόπτες, καθώς αυτοί ανήκουν στο μόνιμο προσωπικό της και η αμοιβή τους αποτελεί πάγια ανελαστική δαπάνη και ότι ακόμα η εποπτεία θα συντελείται εξ αποστάσεως με τη χρήση smartphones και κόστος παραμετροποίησης 50 ευρώ, την οποία

παραμετροποίηση εκτελούν οι ήδη υπάρχοντες τεχνικοί της που επίσης δεν επιβαρύνουν το διοικητικό κόστος γιατί ανήκουν στο μόνιμο προσωπικό της.

Παράλληλα, δηλώνει ότι η οικονομική της επάρκεια και ρευστότητα της επιτρέπουν να καλύψει οποιαδήποτε τυχόν δαπάνη (σελ. 16).

4. Όπως όμως γίνεται νομολογιακά δεκτό, σύμφωνα με όσα αναφέραμε ανωτέρω, είναι παράνομος ο ισχυρισμός της εταιρείας ... ότι δεν υπολόγισε το διοικητικό κόστος για τους επόπτες καθώς η αμοιβή τους αποτελεί πάγια ανελαστική δαπάνη, αφού θα έπρεπε να επικαλεστεί για την αιτιολόγηση της προσφερόμενης από αυτήν τιμής μόνον στοιχεία τα οποία συνδέονται αποκλειστικώς με τις συνθήκες εκτέλεσής της συγκεκριμένης σύμβασης ώστε να υφίσταται πραγματική δυνατότητα ελέγχου του τρόπου καλύψεως του κόστους εκτέλεσης της σύμβασης, χωρίς τον κίνδυνο νόθευσης του ανταγωνισμού και καταστρατήγησης της υποχρέωσης του αναδόχου να προσφέρει τιμή που καλύπτει πραγματικά και όχι πλασματικά το κόστος των αμοιβών και της ασφαλίσεως του προσωπικού του και εν γένει όλες τις δαπάνες και έξοδα για την ορθή εκτέλεση των συμβατικών υποχρεώσεών του. Εξάλλου, σύμφωνα με την νομολογία (βλ. ως άνω ΣτΕ ΕΑ 287/2020), τυχόν έλλειψη πρόσθετης επιβάρυνσης δεν αναιρεί, κατ' αρχήν, την ανάγκη επιμερισμού και της υφιστάμενης ήδη επιβάρυνσης στα έσοδα της επιχείρησης από όλες τις καλυπτόμενες δραστηριότητές της (προϋπάρχουσες ή μελλοντικές), κατά τρόπο που καμία από αυτές να μην αποβαίνει ζημιογόνα. Είναι δε, σύμφωνα με την ίδια απόφαση, σε κάθε περίπτωση διάφορο ζήτημα αν ο ισχυρισμός αυτός θα μπορούσε να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι το κόστος εξυπηρέτησης των όποιων συμβάσεων (υπό την εκδοχή ότι καλύπτουν τις υποχρεώσεις του οικονομικού φορέα σε περίπτωση που του ανατεθεί και η επίδικη σύμβαση) έχει καλυφθεί πλήρως και χωρίς ζημία για τον ίδιο, ώστε να μην επιβαρύνεται το διοικητικό του κόστος από τη σύμβαση αυτή.

Το γεγονός δε ότι η εν λόγω εταιρεία δηλώνει ότι η εποπτεία θα γίνεται εξ αποστάσεως με τη χρήση τεχνολογίας με smartphones, εκτός του ότι καθιστά την προσφορά της απορριπτέα και ως ασαφή, σύμφωνα με όσα αναφέρουμε στη συνέχεια, και ότι το μόνο κόστος που απαιτείται είναι αυτό της

παραμετροποίησης, ύψους 50 ευρώ, ουδόλως δικαιολογεί τον μη υπολογισμό του διοικητικού κόστους της αμοιβής για τους επόπτες, καθώς είτε εποπτεύουν με φυσική παρουσία είτε μέσω smartphones, και πάλι αμείβονται, και θα έπρεπε το κόστος αυτό να έχει υπολογιστεί. Ταυτόχρονα, θα έπρεπε να συνυπολογιστεί ΚΑΙ το κόστος των τεχνικών που θα αναλάβουν την παραμετροποίηση και εν γένει τα τεχνικά ζητήματα αυτού του τρόπου εποπτείας, καθώς είναι αδιάφορο, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Ανώτατου Δικαστηρίου, αν αυτοί αποτελούν πάγιο προσωπικό, εφόσον ο οικονομικός φορέας είναι υποχρεωμένος να επιμερίσει το κόστος και αυτής της επιβάρυνσης.

Για τον λόγο αυτό, τελικά, δεν επαρκεί και το ποσό των 446 ευρώ που η ίδια ως άνω εταιρεία δηλώνει στη σελ. 15 ότι απομένει στο διοικητικό κόστος αν αφαιρεθούν οι δαπάνες που έχει υπολογίσει και που θα μπορούσε να διατεθεί τελικούς για την κάλυψη του έργου εποπτείας, αφού, όπως είπαμε, δεν έχει υπολογίσει και το επιπλέον αναγκαίο κόστος των τεχνικών που θα χρειαστούν, πέρα από τους επόπτες, για τη μέθοδο εποπτείας εξ αποστάσεως που έχει επιλέξει, ενώ και με όσα αναφέρουμε στη συνέχεια προκύπτει ότι δεν έχει υπολογίσει και άλλα ποσά που καθιστούν ακόμα μικρότερο το υποτιθέμενο υπόλοιπο των 446 ευρώ.

Παράλληλα, σύμφωνα με τη νομολογία του ΣτΕ που παραθέσαμε (ΣτΕ ΕΑ 220/2017), αποκλείεται να λαμβάνονται υπόψη στοιχεία σχετικά με τη γενική οικονομική κατάσταση του προσφέροντος (όπως λ.χ. η κερδοφορία της επιχείρησης) και συνεπώς τα όσα αναφέρει η εν λόγω εταιρεία περί ρευστότητας και οικονομικής επάρκειας είναι απορριπτέα ως αλυσιτελή.

5. Ακόμα, η εν λόγω εταιρεία δηλώνει στις διευκρινίσεις της, σελ. 14, ότι έχει υπολογίσει κόστος 30 ευρώ για έκδοση βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας από τραπεζικό ίδρυμα που συνεργάζεται στενά, υπονοώντας προφανώς ότι μπορεί να πετύχει αυτή την ανταγωνιστική τιμή, χωρίς όμως να το αποδεικνύει και με κάποιο πρόσφορο τρόπο επ' ευκαιρία κατάθεσης των διευκρινίσεων, όπως για παράδειγμα με κάποια υπεύθυνη δήλωση από το εν λόγω ίδρυμα ή από άλλες αντίστοιχες βεβαιώσεις, προκειμένου να αποδείξει

αυτό τον ισχυρισμό και να κριθεί και η νομιμότητα έκδοσης μίας τέτοιας βεβαίωσης και αν είναι σύμφωνη με τους κανόνες του υγιούς ανταγωνισμού και λειτουργίας του εν λόγω τραπεζικού ιδρύματος και γενικότερα του τραπεζικού συστήματος ή αν αποκτά κάποιο αθέμιτο πλεονέκτημα σε σχέση με την εταιρεία μας.

Αντίθετα, από έναν ενδεικτικό έλεγχο που κάναμε σε κάποιες από τις κύριες συστημικές τράπεζες που δραστηριοποιούνται στον ελληνικό χώρο, δεν προέκυψε το εν λόγω ποσό των 30 ευρώ που αόριστα ισχυρίζεται ότι έχει υπολογίσει η εταιρεία ... χωρίς να το διευκρινίζει, αν και ζητήθηκε από την αναθέτουσα αρχή, αλλά αντίθετα προέκυψε μεγαλύτερο, σε αρκετές περιπτώσεις τουλάχιστον πενταπλάσιο, ενώ μάλιστα δεν προέκυψε από τα επίσημα έγγραφα των τραπεζών που παραθέτουμε και τυχόν προνομιακή πολιτική ανά υποκατάστημα, εφαρμοζομένης κεντρικής πολιτικής για κάθε υποκατάστημα της ίδιας τράπεζας.

Συγκεκριμένα:

- Στην Τράπεζα ... (σχετ. 1, σελ. 33) το κόστος ανέρχεται σε 0,30% επί του ποσού της επιστολής, με κατώτατο όριο τα 50 ευρώ και ανώτατο τα 250.
- Στην (σχετ. 2, σελ. 83), το κόστος ανέρχεται στα 150 ευρώ).
- Στην (σχετ. 3, σελ. 18), το κόστος ανέρχεται στα 150 ευρώ.
- Στην ... (σχετ. 4, σελ. 29), το κόστος ξεκινάει από τα 200 ευρώ.

Συνεπώς, ουδόλως απέδειξε η εν λόγω εταιρεία ότι πράγματι μπορεί να επιτύχει τόσο χαμηλό κόστος έκδοσης βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, με αποτέλεσμα το προϋπολογιζόμενο κόστος των 30 μόλις ευρώ στο οποίο αόριστα αναφέρεται να κρίνεται ως ανεπαρκές και η προσφορά της να είναι ασυνήθιστα χαμηλή και εξ αυτού του λόγου.

6. Παράλληλα, η εταιρεία ..., προκειμένου να δικαιολογήσει το πολύ χαμηλό διοικητικό κόστος της, δηλώνει για πρώτη φορά με τις διευκρινίσεις της (σελ. 14) ότι θα χρησιμοποιήσει τρία ηλεκτρικά αυτοκίνητα, παρόλο που αυτό δεν προκύπτει από την τεχνική της προσφορά. Ακόμα, όμως και αν δεχθούμε την προνομιακή τιμή μίσθωσης των 180 ευρώ το μήνα και για τα τρία

αυτοκίνητα, που αναφέρει, σφάλλει σαφέστατα όταν υπολογίζει συνολικό κόστος φόρτισής τους μόνο 4.524 ευρώ, για τους κάτωθι λόγους.

Καταρχάς, από τη διατύπωση στη σελίδα 14 προκύπτει ότι η φόρτιση θα γίνεται με οικιακό ρεύμα, βάσει του υπολογισμού για 29 ευρώ / 1.000 χλμ. Αυτό σημαίνει ότι η φόρτιση θα γίνεται σε κάποια κοινή πρίζα και όχι σε κάποιο σταθμό φόρτισης που προφανώς είναι πιο δαπανηρός.

Σε αυτή την περίπτωση, όμως, δεν διασαφηνίζει σε ποια πρίζα θα γίνεται η φόρτιση αυτή.

Αν γίνεται σε πρίζα της αναθέτουσας αρχής, δεν διευκρινίζει πώς θα υπολογίζει την καταναλισκόμενη ενέργεια από τον ενιαίο λογαριασμό ρεύματος και πώς θα καταβάλει το ποσό που της αναλογεί κατά την πληρωμή του παρόχου ρεύματος από την αναθέτουσα αρχή, με αποτέλεσμα να είναι εντελώς αδιαφανής η διαδικασία πληρωμής και υπολογισμού του σχετικού κόστους και συνεπώς μη ελέγξιμη η οικονομική της προσφορά και για τον λόγο αυτό απορριπτέα.

Αν πάλι η φόρτιση γίνεται σε δική της πρίζα στις εγκαταστάσεις της, αυτό σημαίνει ότι στον ήδη αυξημένο χρόνο φόρτισης θα πρέπει να προστεθεί και ο αντίστοιχος χρόνος μετάβασης από το χώρο φύλαξης στην πρίζα και ο χρόνος της επιστροφής. Το αυτό ισχύει ακόμα και αν η φόρτιση γίνεται σε κάποιο σταθμό φόρτισης, αφού ακόμα δεν είναι διαδεδομένο το εν λόγω σύστημα, ούτε παρέθεσε η ανθυποψήφιά μας κάποιους ενδεικτικούς κοντινούς στον χώρο φύλαξης σταθμούς.

Επομένως, σε κάθε περίπτωση, το εκάστοτε όχημα θα χρειαστεί να τεθεί σε ακινησία πολλές ώρες, ακόμα και δέκα ώρες (βλ. ενδεικτικά εδώ τους χρόνους φόρτισης ανά περίπτωση: <https://www.....> Στο διάστημα όμως αυτό, είτε η φόρτιση γίνει επί τόπου σε πρίζα της αναθέτουσας αρχής ή σε πρίζα στις εγκαταστάσεις της εν λόγω εταιρείας, διάστημα που είναι, σε οποιαδήποτε περίπτωση, πολλαπλάσιο από τα ελάχιστα λεπτά που χρειάζεται ένα κοινό όχημα να εφοδιαστεί με ορυκτά καύσιμα, δεν εξηγεί πώς θα καλύπτει τις ανάγκες φύλαξης της σύμβασης. Σε μία τέτοια περίπτωση, είτε δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της σύμβασης είτε θα πρέπει να έχει στη

διάθεσή της και άλλα ηλεκτρικά αυτοκίνητα αντικατάστασης, επιπλέον των τριών, με αποτέλεσμα το κόστος διάθεσής τους να είναι μεγαλύτερο από τα 180 ευρώ ανά μήνα που προϋπολογίζει για τρία μόλις οχήματα και συνεπώς το υπολογιζόμενο διοικητικό κόστος να είναι ακόμα μεγαλύτερο στην πραγματικότητα.

Ειρήσθω εν παρόδω, όπως επίσης προκύπτει από την ιστοσελίδα <https://www.....> προκειμένου να είναι ασφαλής η φόρτιση σε απλή πρίζα, όπως φαίνεται σαφώς ότι προτίθεται να φορτίσει τα οχήματα της η ανθυποψήφιά μας, θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι στο κύκλωμα της πρίζας, που χρησιμοποιείται για τη σύνδεση του αυτοκινήτου, δεν υπάρχουν άλλα φορτία και να έχει προβλεφθεί η τοποθέτηση κατάλληλης ασφάλειας της γραμμής στον πίνακα διανομής. Επομένως θα πρέπει να προβλεφθούν επιπλέον έξοδα για την τοποθέτηση αυτής της ασφάλειας, ενώ θα πρέπει να μην υπάρχουν και άλλα φορτία στην πρίζα. Μάλιστα, σε περίπτωση που η φόρτιση γίνεται σε πρίζα της αναθέτουσας αρχής, δεν διευκρινίζεται αν έχει εξασφαλίσει, κατόπιν συνεννόησης με την αναθέτουσα αρχή ότι αυτή η πρίζα πράγματι δεν θα έχει άλλα φορτία. Βέβαια αυτό δεν θα μπορούσε να έχει γίνει, αφού για πρώτη φορά με τις διευκρινίσεις της δηλώνει τη χρήση ηλεκτρικών οχημάτων, επομένως δεν θα μπορούσε να το γνωρίζει και η αναθέτουσα αρχή από πριν, κατά την κατάθεση της τεχνικής προσφοράς.

Εν κατακλείδι, γίνεται σαφές ότι το κόστος που έχει υπολογίσει για τη φόρτιση ... οχημάτων είναι πολύ χαμηλό, δεν λαμβάνονται υπόψη και άλλα έξοδα που απαιτούνται για την ασφαλή τους φόρτιση, ούτε τα έξοδα για τα αυτοκίνητα αντικατάστασης των οχημάτων που θα φορτίζουν για πολλές ώρες και είναι απαραίτητα για την απρόσκοπτη εκτέλεση της σύμβασης, με αποτέλεσμα ο υπολογισμός να είναι προδήλως εσφαλμένος και το διοικητικό κόστος ανεπαρκές.

7. Εν κατακλείδι, ακόμα και αν ήθελε υποτεθεί ότι η εταιρεία ... έχει ορθώς υπολογίσει το διοικητικό της κόστος και ότι ειδικά το κόστος για τους επόπτες μπορεί εν τέλει να καλυφθεί από το απολειπόμενο, κατά τους υπολογισμούς της ποσό των 446 ευρώ, ισχυρισμό που απορρίπτουμε

σύμφωνα με όσα αναφέρουμε αφού δεν έχει υπολογίσει και άλλα αναγκαία έξοδα με αποτέλεσμα αυτό το ποσό των 446 ευρώ), ακόμα και αν πράγματι υπάρχει να είναι πολύ μικρότερο, η προσφορά της είναι απορριπτέα και ως ασαφής, αόριστη και αντιφατική σε σχέση με την τεχνική προσφορά (2.4.6.β), αφού σύμφωνα με τις διευκρινίσεις της προκύπτει, πέρα πάσης αμφιβολίας, ότι η εποπτεία θα γίνεται εξ αποστάσεως με τη χρήση smartphones. Ωστόσο, στη σελίδα 24 της τεχνικής της προσφοράς, έχει

δηλώσει επί λέξει τα εξής: «Ο εκάστοτε, επόπτης με την άφιξη τον στο χώρο της φύλαξης παρουσιάζεται και συστήνεται στο προσωπικό ασφαλείας. Εφόσον αυτός το κρίνει σκόπιμο και είναι εφικτό ο επόπτης δύναται να διενεργήσει έλεγχο χωρίς να δηλώσει την παρουσία του στο προσωπικό ασφαλείας. Με ευθύνη του λαμβάνονται όλα τα απαραίτητα μέτρα για να αποφεύγεται η δημιουργία δυσάρεστων καταστάσεων και παρεξηγήσεων και θα εκτελεί λεπτομερή έλεγχο σε όλα τα στοιχεία της Φύλαξης, δηλαδή:

1. Ελέγχει την πληρότητα - κανονικότητα και την κατάσταση της στολής.
2. Ελέγχει την εμφάνιση, συμπεριφορά και την κατάσταση του προσωπικού.
3. Ελέγχει την πληρότητα και την λειτουργικότητα του εξοπλισμού.
4. Ελέγχει την κανονικότητα και ορθότητα των εγγράφων στα βιβλία και στα έντυπα.
5. Ελέγχει εάν έχουν εκτελεσθεί όλες οι προβλεπόμενες μέχρι τη στιγμή του ελέγχου ενέργειες.

Ακολούθως περιέρχεται στο χώρο της Φύλαξης με την συνοδεία του προσωπικού ασφαλείας και ελέγχει επί τόπου την αλήθεια των καταγραφών και την πληρότητα των ενεργειών. Εφόσον είναι δυνατό πραγματοποιεί και μια ολιγόλεπτη συνάντηση με τον Υπεύθυνο από την μεριά του ... ή τον υπεύθυνο αντιπρόσωπο ...».

Ενώ δηλαδή με την τεχνική της προσφορά έχει δηλώσει ότι η εποπτεία θα γίνεται με φυσική παρουσία, με τις διευκρινίσεις της, προκειμένου να

δικαιολογήσει το καταφανέστατο χαμηλό διοικητικό κόστος, δηλώνει, μεταξύ άλλων, ότι η εποπτεία θα γίνεται εξ αποστάσεως, τροποποιώντας εν τοις πράγμασιν την προσφορά της απαραδέκτως, μεσούσης της διαγωνιστικής διαδικασίας. Υπό τα δεδομένα αυτά, προκύπτει ασάφεια και αοριστία ως προς την προσφορά της, αφού έχει δηλώσει δύο ταυτόχρονους αλλά εκ διαμέτρου αντίθετους τύπους εποπτείας και συνεπώς η προσφορά της δεν είναι ελέγξιμη, ούτε ως προς τον τρόπο εκτέλεσής της ούτε και ως προς το κόστος της, όπως αναφέρουμε ανωτέρω.

Ακόμα, η προσφορά της καθίσταται ασαφής και αόριστη και για τον επιπλέον λόγο ότι δεν εξηγεί πώς εν τέλει θα φορτίζονται τα ηλεκτρικά της οχήματα, με τι πραγματικό κόστος, πώς θα καταβάλλεται αυτό το κόστος και πώς θα διεξάγεται η φύλαξη κατά τον χρόνο που τα τρία οχήματα θα φορτίζονται, εφόσον έχει μεριμνήσει για τη μίσθωση μόλις 3 οχημάτων και όχι και για οχήματα αντικατάστασης.

Επισημαίνεται ότι επικαίρους προβάλλουμε τους λόγους αυτούς, αφού οι ασάφειες αυτές προκλήθηκαν ως αποτέλεσμα των διευκρινίσεων που η εν λόγω εταιρεία παρείχε στα πλαίσια της αξιολόγησης της οικονομικής της προσφοράς. Κατ' ουσίαν, η ... τροποποίησε με τις διευκρινίσεις της την τεχνική της προσφορά, προσπαθώντας να δικαιολογήσει το χαμηλό κόστος, καθιστώντας εξ αυτού του λόγου την προσφορά απαράδεκτη. Συνεπώς, για τον λόγο αυτό, η προσφορά της εταιρείας ... είναι παράνομη, πρωτίστως ως απαράδεκτη λόγω της ασάφειας, αοριστίας και αντιφατικότητάς της, αφού με τις διευκρινίσεις αποπειράθηκε να τροποποιήσει την προσφορά της με αποτέλεσμα να μην προκύπτει ο τρόπος εποπτείας, ο τρόπος φόρτισης των ηλεκτρικών οχημάτων που για πρώτη φορά δήλωσε ότι θα χρησιμοποιήσει, ο τρόπος καταβολής της δαπάνης αυτής και ο τρόπος φύλαξης κατά την υποχρεωτική τους πολύωρη ακινησία λόγω φόρτισής τους, αλλά και ως ασυνήθιστα χαμηλή, καθώς δεν εμπεριέχεται στην οικονομική της προσφορά, καθ' ομολογία της, το κόστος αμοιβής για τους επόπτες αλλά και για τους τεχνικούς που θα αναλάβουν την παραμετροποίηση των συσκευών smartphones, των οποίων η αμοιβή και οι ασφαλιστικές εισφορές δεν έχουν

ληφθεί υπόψη καίτοι εμπλέκονται ως εργαζόμενοι στην ορθή εκτέλεση της σύμβασης, ενώ τα περί ρευστότητας και οικονομικής επάρκειάς της προβάλλονται, κατά πάγια νομολογία, αλυσιτελώς, ενώ δεν διευκρίνισε με σαφήνεια και πώς προκύπτει το πολύ χαμηλό κόστος για έκδοση βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, ούτε έχει υπολογίσει σωστά το πραγματικό κόστος φόρτισης των ηλεκτρικών οχημάτων της αλλά και το κόστος των οχημάτων αντικατάστασης αυτών κατά τη φόρτισή τους. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη είναι ακυρωτέα κατά το μέρος που έκρινε ως αποδεκτή την οικονομική προσφορά της εταιρείας ... και την ανέδειξε και ως προσωρινή ανάδοχο [...].».

16. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της αναφέρει ότι: «[...] Η προσφεύγουσα εταιρεία με την κρινόμενη προδικαστική προσφυγή ζητά την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξης καθώς αναφέρει ότι η εταιρεία με την επωνυμία «.....», η οποία αναδείχθηκε προσωρινή ανάδοχος δεν είχε υπολογίσει ορθώς το διοικητικό της κόστος.

Συγκεκριμένα, με το με αριθμ. πρωτ. 2171/11.03.2021 έγγραφο μας (θέμα Αίτημα παροχής Διευκρινίσεων προς τους οικονομικούς φορείς), ζητήσαμε από τους οικονομικούς φορείς των οποίων οι τεχνικές προσφορές είχαν κριθεί αποδεκτές να διευκρινίσουν αναφορικά με τις οικονομικές τους προσφορές, μεταξύ άλλων το διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών, βασιζόμενη στο άρθρο 2.1.3 της Διακηρύξεως του ελεγχόμενου διαγωνισμού στο οποίο προβλέπεται ότι: [...]

Η εταιρείαπρος απάντηση του ανωτέρω εγγράφου, υπέβαλε το από 22.03.2021 υπόμνημα στο οποίο ανέφερε, μεταξύ άλλων:

«Β. Περαιτέρω, αναφορικά με το δηλωθέν εκ μέρους της εταιρείας μας ποσό διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων:

Η εταιρεία μας κατά την σύνθεση της οικονομικής της προσφοράς έλαβε υπόψη τα κάτωθι:

° Το γεγονός ότι θα απασχοληθούν εκπαιδευμένοι ήδη εργαζόμενοι από την δεξαμενή εργαζομένων της εταιρείας, με αποτέλεσμα η εταιρεία μας να μην αναγκαστεί να απολύσει προσωπικό.

° Το γεγονός ότι η εταιρεία μας διαθέτει ήδη το σύνολο του απαιτούμενου εξοπλισμού αδιάθετο και αναξιοποίητο ευρισκόμενο στην αποθήκη της εταιρείας μας από προηγούμενες συνεργασίες.

° Την τρέχουσα οικονομική συγκυρία, την δυσμενή θέση της Ελληνικής οικονομίας και την ανάγκη περιορισμού των δημοσιονομικών δαπανών καθώς επίσης και την ιδιαίτερα κρίσιμη τρέχουσα περίοδο οικονομικής κρίσης που επιδεινώθηκε το τελευταίο έτος από την πανδημία του κορωνοϊού (πρβλ. ΑΕΠΠ 1666/2020).

° Προσδοκώντας στην αύξηση του ετήσιου κύκλου εργασιών της, γεγονός που θα της προσδώσει προβάδισμα σε άλλους διαγωνισμούς στην εμπειρία αλλά και την τεχνική ικανότητα της και το γεγονός ότι θα ενισχύσει την φήμη της επωνυμίας της λόγω της ανάληψης παροχής υπηρεσιών φύλαξης της

° Τα οικονομικά δεδομένα του ανταγωνισμού που αναπτύσσεται στο πλαίσιο των διαγωνιστικών διαδικασιών των φορέων του ευρύτερου Δημοσίου τομέα.

Στην οικονομική μας προσφορά έχουν υπολογιστεί απολύτως διακριτά ποσά, που αντιστοιχούν στο διοικητικό κόστος, το κόστος αναλωσίμων και το εργολαβικό μας όφελος. Παρατηρούμε προς τούτο ότι, από τη στιγμή κατά την οποία δεν ορίζεται με τη διακήρυξη του διαγωνισμού ένα προκαθορισμένο ποσό ή κάποιο ελάχιστο αποδεκτό ποσοστό, είναι προφανές ότι, με σκοπό ακριβώς την ανάπτυξη ανταγωνισμού, το εκτιμώμενο διοικητικό κόστος και εργολαβικό όφελος μπορεί να μπορεί να ποικίλλει, ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες και τις (θεμιτές πάντως) επιχειρηματικές επιδιώξεις κάθε υποψηφίου (πρβλ. ΔΕφΑΘ 810/2012, ΔΕφΑαρ 19/2011, ΔΕφΑΘ86/2019, ΔΕφΘεσ 23/2021, κ.ά.).

Αναλυτικότερα:

Σχετικά με το δηλωθέν ύψος του Διοικητικού κόστους - κόστους αναλωσίμων: Ειδικότερα, η Εταιρία μας, ενεργώντας στο πλαίσιο της θεμιτής της επιδίωξης να αναδειχθεί μειοδότης, υπολόγισε ως διοικητικό κόστος και κόστος αναλωσίμων συνολικά το ποσό των 10.500,00 ευρώ για το διάστημα των 24 μηνών, ανερχόμενο σε ποσοστό ύψους 2,4695% της οικονομικής της προσφοράς.

Όσον αφορά δε τους επόπτες, στους οποίους αναφέρεται η προσφεύγουσα, η ως άνω εταιρείας ανέφερε στο υπόμνημά της

«Η ομάδα εποπτείας που διαθέτει η εταιρεία μας ανήκει στο μόνιμο προσωπικό της και η αμοιβή τους αποτελεί πάγια ανελαστική δαπάνη, που βαρύνει το γενικό λειτουργικό κόστος της εταιρείας μας ανεξαρτήτως του εάν ανακηρυχθεί ή όχι ανάδοχος (και) του συγκεκριμένου έργου. Προς τούτο και προς απόδειξη των ανωτέρω Σας συνυποβάλλουμε δυνάμει του παρόντος κατάλογο εκτελούμενων συμβάσεων της εταιρείας μας στο Νομό Αττικής καθώς και το σύνολο των συμβάσεων αυτών. Επιπρόσθετα, Σας αναφέρουμε ότι η εταιρεία μας διαθέτει πληθώρα εποπτών στο Νομό Αττικής, οι οποίοι και ανήκουν ως προαναφέρθηκε στο μόνιμο προσωπικό της εταιρείας μας.»

Έτσι, η Επιτροπή Αξιολόγησης με βάση τις κατατεθειμένες διευκρινίσεις και τον έλεγχο της οικονομικής προσφοράς της εταιρείαςκατέληξε ότι οι εξηγήσεις της εταιρείας είναι ικανοποιητικές και καλύπτουν τις απαιτήσεις της Διακήρυξης [...]».

17. Επειδή η προσφεύγουσα στο υπόμνημά της ισχυρίζεται ότι: «[...] II. Ως προς την αποδοχή των παράνομων προσφορών των εταιρειών 1) ..., 2), 3) και 4....

1. Η αναθέτουσα αρχή, με τις απόψεις της, επιχειρεί να δικαιολογήσει την αποδοχή της παράνομης προσφοράς της εταιρείας ..., παραθέτοντας αυτολεξεί τις παρασχεθείσες από την τελευταία διευκρινίσεις, ενώ για τις υπόλοιπες εταιρείες που έχουν επίσης υποβάλει παράνομες προσφορές, ήτοι τις ..., ... και ..., αναφέρει ότι οι παρασχεθείσες διευκρινίσεις τους έγιναν αποδεκτές, άνευ περαιτέρω αιτιολόγησης.

2. Συνεπώς, απουσία ειδικών επιχειρημάτων εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής, παραπέμπουμε σε όσα αναφέρουμε στην προδικαστική μας προσφυγή, προς αποφυγή περιττών επαναλήψεων [...]

II. Ως προς την αποδοχή της παράνομης, ως ασυνήθιστα χαμηλής, προσφοράς της παρεμβαίνουσας

1. Η παρεμβαίνουσα, αβάσιμα και παραπλανητικά, μη δυνάμενη να εξηγήσει η ίδια την καταφανώς ασυνήθιστα χαμηλή, και ως εκ τούτου παράνομη,

οικονομική της προσφορά, θεωρεί ότι είναι αόριστος και απαράδεκτος ο ισχυρισμός μας περί μη επαρκούς υπολογισμού κόστους εποπτείας γιατί δήθεν δεν επικαλούμαστε σε ποια πλημμέλεια έχει υποπέσει αναφορικά με το κόστος εποπτείας, καθώς δεν αναφέρουμε ορισμένο ποσό, ενώ είναι, πάντα κατά την κρίση της, αόριστη και η αναφορά μας περί μη κάλυψης του κόστους των τεχνικών που θα αναλάβουν την παραμετροποίηση του συστήματος απομακρυσμένης εποπτείας, που για πρώτη φορά και σε πλήρη αντίθεση με την τεχνική της προσφορά, παρουσίασε με τις διευκρινίσεις της ενώπιον της αναθέτουσας αρχής, υποβάλλοντας συνεπώς, εκτός από μη βιώσιμη οικονομικά, και ασαφή, αόριστη και αντιφατική προσφορά.

2. Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

Συγκεκριμένα, ουδόλως είμαστε υποχρεωμένοι να αναφέρουμε ποιο ακριβώς οφείλει να είναι το ποσό που θα έπρεπε η ίδια, και όχι εμείς για λογαριασμό της, να υπολογίσουμε αναφορικά με το κόστος εποπτείας και παραμετροποίησης των συσκευών που για πρώτη φορά με τις διευκρινίσεις ανέφερε ότι θα χρησιμοποιήσει. Αυτό εξαρτάται, κατά τα διδάγματα της κοινής λογικής, από την αμοιβή των υπαλλήλων της, εποπτών και τεχνικών, σύμφωνα με τις συμβάσεις εργασίας τους, και από τις ώρες απασχόλησής τους στην προκειμένη σύμβαση, που η ίδια γνωρίζει.

Αντιθέτως, αυτό που αυτόθροα προκύπτει από τις διευκρινίσεις της και προβάλλαμε με την προσφυγή μας, είναι ότι η ίδια παραδέχεται ότι δεν έχει υπολογίσει εκούσια κανένα απολύτως κόστος για τους επόπτες, ήτοι έχει υπολογίσει μηδενικό κόστος, αφού κατά δήλωσή της αυτοί, οι επόπτες, ανήκουν στο μόνιμο προσωπικό της και αποτελούν πάγια ανελαστική δαπάνη. Για τον ίδιο λόγο δεν έχει υπολογίσει το κόστος αμοιβής των τεχνικών που θα αναλάβουν την παραμετροποίηση για την εξ αποστάσεως παρακολούθηση.

3. Η ανωτέρω παραδοχή, όμως, συνιστά αυτοτελή λόγο αποκλεισμού, σύμφωνα με τη νομολογία (ΣτΕ ΕΑ 287/2020), περί υποχρέωσης επιμερισμού της οικονομικής επιβάρυνσης, ώστε καμία εκτελούμενη σύμβαση να μην αποβαίνει ζημιογόνα.

Οι επόπτες της παρεμβαίνουσας, είτε εποπτεύουν με φυσική παρουσία, όπως

σαφώς και πέρα πάσης αμφιβολίας δηλώνεται με την τεχνική της προσφορά (σελ. 24 αυτής), είτε εξ αποστάσεως, όπως αντιφατικά με τις διευκρινίσεις της και με την παρέμβασής της αναφέρει, γεγονός που αποτελεί αυτοτελή λόγο απόρριψης της προσφοράς της σύμφωνα με την προσφυγή μας, και πάλι θα πρέπει να αμειφθούν και να δηλωθεί το ποσοστό του μισθού τους στην οικονομική της προσφορά για τον παρόντα διαγωνισμό, εκτός αν παραδέχεται η παρεμβαίνουσα ότι παρανόμως δεν καταβάλλει μισθό στους εργαζομένους της για την έστω εξ αποστάσεως υπηρεσία τους, οπότε η προσφορά της είναι παράνομη και για παράβαση της εργατικής νομοθεσίας. Τα αυτά ισχύουν και για τους τεχνικούς της που θα αναλάβουν την παραμετροποίηση.

Για τον λόγο αυτό, οποιοδήποτε εύλογο κόστος σίγουρα εκτροχιάζει την ήδη ασυνήθιστα χαμηλή και παράνομη προσφορά της, από τη στιγμή που η ίδια δεν έχει, κατά δήλωσή της, υπολογίσει κάποιο, έστω χαμηλό, ποσό, αλλά μηδενικό, συνεπώς είναι εντελώς παρελκυστικός ο ισχυρισμός ότι θα έπρεπε να είχαμε προσδιορίσει το ποσό που εκείνη θα έπρεπε να είχε υπολογίσει.

4. Οι αναφορές της δε ότι η διακήρυξη δεν προβλέπει φυσική πραγματική παρουσία των εποπτών, δεν αναιρεί το ότι η ίδια έχει δεσμευτεί με την τεχνική της προσφορά ότι η επόπτευση θα γίνεται με τη φυσική παρουσία των εποπτών, τα όσα αντίθετα όμως προβάλλει με τις διευκρινίσεις και την παρέμβασή της καθιστούν την προσφορά της απορριπτέα ως ασαφή και ως μη ελέγξιμη εν τέλει οικονομικά. Σε κάθε περίπτωση, επαναλαμβάνουμε, είτε με φυσική παρουσία είτε όχι, ο επόπτης, ως εργαζόμενος που απασχολείται στην εν λόγω σύμβαση, πρέπει, σύμφωνα με την εργατική νομοθεσία, να αμειφθεί.

5. Μάλιστα, η αναφέρουσα ουδέν αναφέρει σχετικά με το ότι παρανόμως επικαλείται στοιχεία σχετικά με τη γενική οικονομική της κατάσταση προκειμένου να αιτιολογήσει την ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά της (ΣτΕ ΕΑ 220/2017), προφανώς αναγνωρίζουσα με τον τρόπο αυτό μία ακόμα πλημμέλεια στην οικονομική της προσφορά, παραδεχόμενη ότι ο τρόπος που επέλεξε να δικαιολογήσει το ασυνήθιστα χαμηλό διοικητικό κόστος έχει κριθεί μη αποδεκτός σε ανώτατο επίπεδο. Ωστόσο, και για τον λόγο αυτό, ήτοι για την επίκληση γενικών οικονομικών στοιχείων της, είναι απορριπτέα ως

ασυνήθιστα χαμηλή η προσφορά της.

6. Αναφορικά δε με το ασυνήθιστα χαμηλό και αναιτιολόγητο ποσό των 30 ευρώ για έκδοση βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας από τραπεζικό ίδρυμα, η παρεμβαίνουσα και πάλι δεν δικαιολογεί το ύψος του ποσού αυτού, ως όφειλε, και αναφέρεται αόριστα στις συνεργασίες που διαθέτει.

Όφειλε όμως, εφόσον της ζητήθηκαν διευκρινίσεις, να αποδείξει το βάσιμο και πραγματικό του εν λόγω ποσού, τη στιγμή που, όπως αναφέρουμε, ουδόλως υφίσταται στην τραπεζική αγορά τέτοιο ποσό. Λανθασμένα μάλιστα αντιλαμβάνεται ότι τα ποσά που αναφέρουμε, και που συνήθως τυχαίνει να είναι ακόμα και 5 φορές, αν όχι και περισσότερο, υψηλότερα από το ποσό που η ίδια δηλώνει, αποτελούν «προνομιακή» πολιτική.

Αντίθετα είναι μέρος της πάγιας και συνηθισμένης τακτική των τραπεζών, γεγονός που επιτάσσει έτι περαιτέρω εκ μέρους της την απόδειξη του πραγματικού του ισχυρισμού της, πώς δηλαδή η ίδια είναι σε θέση να απολαμβάνει, αποκλειστικά, τέτοιων προνομίων.

Από τη στιγμή όμως που δεν αποδεικνύει γιατί η ίδια τυγχάνει τέτοιας προνομιακής πολιτικής, όπως εύκολα θα μπορούσε να αποδείξει, όπως και της ζητήθηκε, με την προσκόμιση κάποιου δικαιολογητικού, η προσφορά της δεν μπορεί κατά το κρίσιμο αυτό στάδιο του διαγωνισμού να αξιολογηθεί ως προς τη νομιμότητα και βιωσιμότητά της, σύμφωνα και με τις κρατούσες συνθήκες στην τραπεζική αγορά, και για αυτό τον λόγο πρέπει να απορριφθεί.

7. Επισημαίνουμε, ακόμα, ότι με όσα αναφέρει περί κάλυψης της απόκλισης αυτής από το δήθεν εναπομείναν ποσό των 446 ευρώ για διάφορα απρόβλεπτα έξοδα στην οικονομική της προσφορά, απουσία μάλιστα ειδικής αιτιολόγησης ως προς το ύψος της βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, προκύπτει ότι αποδέχεται τον εν λόγω ισχυρισμό μας περί αδικαιολόγητου υπολογισμού μόλις 30 ευρώ.

Και ο ισχυρισμός αυτός είναι, όμως, απορριπτέος, αφού όπως αναφέρουμε στην προσφυγή μας, εφόσον, όπως και η ίδια η παρεμβαίνουσα συνομολογεί, δεν έχει υπολογίσει κόστος εποπτών και τεχνικών παραμετροποίησης, το ποσό των 446, αν πράγματι τελικά υπάρχει και απομένει, είναι εν τέλει ακόμα

μικρότερο και δεν μην μπορεί να καλύψει μία ακόμα έλλειψη στην προσφορά της παρεμβαίνουσας.

8. Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα δεν αναφέρει τίποτα για όσα ισχυριζόμαστε περί προφανούς ασάφειας, αοριστίας και αντιφατικότητας της προσφοράς της, που κατά το άρθρο 2.4.6.β της διακήρυξης συνιστά αυτοτελή λόγο απόρριψης, καθώς αναντίρρητα στη μεν τεχνική της προσφορά κάνει λόγο για φυσική παρουσία εποπτών, στις δε διευκρινίσεις της κάνει λόγο για εξ αποστάσεως εποπτεία και για μη ανάγκη, δήθεν για τον λόγο αυτό ακριβώς, υπολογισμού κόστους εποπτείας, το οποίο, σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό, αφού οι επόπτες παρέχουν την εργασία τους, ανεξαρτήτως τρόπου, ήτοι με φυσική παρουσία ή απομακρυσμένα. Μάλιστα, αναφέρει παραπλανητικά ότι η διακήρυξη δεν ζητά φυσική παρουσία, παραλείπει όμως να αναφέρει τη δέσμευσή της στην τεχνική της προσφορά.

Ωστόσο, η απουσία οποιουδήποτε αντίθετου ισχυρισμού, δύναται να οδηγήσει την Αρχή Σας σε συμπέρασμα περί ομολογίας εκ μέρους της παρεμβαίνουσας για ασάφεια, αοριστίας και αντιφατικότητας της προσφοράς της, που άγει υποχρεωτικώς στην απόρριψη της προσφοράς της.

9. Αναφορικά δε με τους βάσιμους και σαφείς ισχυρισμούς μας περί υπολογισμού ανεπαρκούς κόστους για τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα, που για πρώτη φορά με τις διευκρινίσεις της ανέφερε ότι θα χρησιμοποιήσει, η παρεμβαίνουσα καταφεύγει σε μία σειρά αβάσιμων και εξόχως παραπλανητικών επιχειρημάτων.

Ειδικότερα:

i) Είναι απολύτως ψευδής ο ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας ότι έχει ρητά δηλώσει στην τεχνική της προσφορά ότι τα προσφερόμενα οχήματα θα είναι ηλεκτροκίνητα. Συγκεκριμένα, στις σελ. 9-10 του υποβληθέντος αρχείου Τεχνική Προσφορά.pdf που επικαλείται, δηλώνεται, και μάλιστα με υπογράμμιση, ότι «τα οχήματα δύναται να είναι και ηλεκτροκίνητα».

Από τη γραμματική και συντακτική διατύπωση της ανωτέρω πρότασης, ο κάθε άνθρωπος που διαθέτει τη μέση κοινή λογική, καταλαβαίνει ότι τα χρησιμοποιούμενα αυτοκίνητα είτε θα κινούνται με ορυκτά καύσιμα, είτε θα

είναι ηλεκτροκίνητα. Σε κάθε περίπτωση, ουδόλως δηλώνεται ρητά, όπως αναφέρει η παρεμβαίνουσα, ότι θα χρησιμοποιηθούν οπωσδήποτε ηλεκτροκίνητα οχήματα. Μάλιστα, από την ανωτέρω διατύπωση, προκύπτει ότι η αρχική πρόθεση είναι τα οχήματα να κινούνται με ορυκτά καύσιμα, αλλά θα μπορούσαν, ως εναλλακτική, να χρησιμοποιηθούν και ηλεκτρικά οχήματα, αφού η εναλλακτική πρόταση αφορά σε ηλεκτροκίνητα οχήματα και όχι το αντίθετο. Πάντως, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός ο ισχυρισμός της περί σαφούς αναφοράς για επιλογή χρήσης ηλεκτρικών και μόνο οχημάτων.

Πρόκειται για μία ακόμα απόδειξη περί ασαφούς, αόριστης και αντιφατικής προσφοράς που συνιστά αυτοτελή λόγο απόρριψης της προσφοράς της, όπως αναφέρουμε στην προσφυγή μας και ανωτέρω, για το οποίο ουδέν αναφέρει η παρεμβαίνουσα, αντίθετα επιχειρεί να διαστρεβλώσει την πραγματικότητα.

Αδυνατούμε να αντιληφθούμε γιατί χρησιμοποιείται τόσο καταφανώς ένας τέτοιος ψευδής ισχυρισμός ενώπιον Σας, παρά μόνο ως απόδειξη αδυναμίας αντίκρουσης και αυτών των βάσιμων ισχυρισμών μας. Είναι όμως ενδεικτική η τακτική αυτή, εκ μέρους της παρεμβαίνουσας, ως προς το πώς αντιλαμβάνεται τη διεξαγωγή της καλόπιστης και δίκαιης δίκης.

Η) Η παρεμβαίνουσα αναφέρει επίσης ότι οι υπολογισμοί μας για το κόστος φόρτισης είναι αυθαίρετοι, χωρίς ορισμένα κοστολογήσιμα οικονομικά στοιχεία. Για μία ακόμα φορά επιχειρεί, δηλαδή, να μετατοπίσει την υποχρέωσή της περί αιτιολόγησης της προσφοράς της σε εμάς.

Επί της ουσίας όμως δεν απαντά σε κανένα απολύτως βάσιμο και σαφώς ορισμένο ισχυρισμό μας περί του κόστους και του τρόπου φόρτισης των εν λόγω οχημάτων, που για πρώτη φορά αναφέρει ότι θα χρησιμοποιήσει, αφού όπως αποδείξαμε, παραπέμποντας στην προσφυγή μας προς αποφυγή επαναλήψεων, ένα ηλεκτρικό όχημα δεν φορτίζεται απλώς με την τοποθέτηση ενός καλωδίου σε μία πρίζα, αφού απαιτούνται μία σειρά από άλλες προϋποθέσεις, που όμως πρέπει να κοστολογηθούν και όμως η παρεμβαίνουσα δεν έχει λάβει καν υπόψη. Επομένως, ανεξαρτήτως ποσού,

θα πρέπει να υπολογιστεί κάποιο ποσό, που δεν έχει συμπεριλάβει στην προσφορά της, η οποία για μία ακόμα φορά αποδεικνύεται ασυνήθιστα χαμηλή. Βέβαια η παρεμβαίνουσα δεν απαντά καν στο απλό ερώτημα σε ποια πρίζα, δική της ή της αναθέτουσας αρχής, σκοπεύει να φορτίσει τα οχήματά της, ώστε να αποδείξει πώς σκοπεύει να υπολογίσει και να πληρώσει το καταναλισκόμενο ρεύμα, προκειμένου να μπορεί να ελεγχθεί και ως προς αυτό η προσφορά της, επομένως δεν θα μπορούσαμε να περιμένουμε κάποια απάντηση για τα υπόλοιπα, που όμως είναι κρίσιμα για τη διαμόρφωση της οικονομικής της προσφοράς, αφού είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για τη φόρτιση των οχημάτων, που όμως επιφέρουν αύξηση του κόστους.

Η δε αναφορά στην απόφαση του Συμβουλίου της Επικράτειας (ΕΑ 285/2020), κατά την προσφιλή της τακτική παράθεσης άσχετων αποφάσεων με το υπό κρίση ζήτημα, προς δημιουργία εντυπώσεων, ουδόλως δικαιολογεί τον πλημμελή υπολογισμό του κόστους φόρτισης των οχημάτων και τη μη αιτιολόγηση του κόστους, κατόπιν παροχής διευκρινίσεων.

Η εντύπωση που θέλει να δημιουργήσει, με την απόφαση αυτή, είναι ότι αποτελεί δικαίωμά της να διαλέξει ηλεκτρικό πάροχο και άρα τελικό κόστος ρεύματος. Ωστόσο, στη δικαιολόγηση της προσφοράς της έχει επιλέξει τον υπολογισμό του κόστους με μία μέση τιμή κιλοβατόρας, το οποίο και παραδέχεται με την παρέμβασή της, ότι δηλαδή δεν έχει υπολογίσει κάποια προνομιακή τιμή. Επομένως, παραδέχεται ότι η κρίση περί ασυνήθιστα χαμηλού υπολογισμού πρέπει να γίνει βάσει ακριβώς αυτού του υπολογισμού που η ίδια παρέθεσε στις διευκρινίσεις της. Τα εκ των υστέρων αναφερόμενα σε δήθεν προνομιακές τιμές, δεν μπορούν να αναιρέσουν όσα η ίδια αναφέρει κατά την αιτιολόγηση της προσφοράς της, από τα οποία κρίνεται το βάσιμο αυτής ή όχι. Σε κάθε περίπτωση, δεν λαμβάνει υπόψη και δεν υπολογίζει όσα άλλα απαιτούνται και που ειδικώς και αιτιολογημένα αναφέρουμε, πέρα από το ίδιο το ηλεκτρικό ρεύμα, για την ομαλή φόρτιση ενός οχήματος και για τον υπολογισμό του τελικού κόστους φόρτισης.

iii) Τέλος, δεν αναφέρει τίποτα σχετικά με όσα αναφέρουμε ως προς τον χρόνο φόρτισης των ηλεκτρικών οχημάτων που, σύμφωνα με όσα παραθέτουμε στην

προσφυγή μας, μπορεί να διαρκέσει ακόμα και δέκα ώρες και που, οπωσδήποτε, δεν διαρκεί μόλις 5 λεπτά όπως το συνηθισμένο «γέμισμα» με ορυκτά καύσιμα. Στην περίπτωση αυτή, όμως, τα μόλις 3 ηλεκτρικά οχήματα προφανώς και δεν επαρκούν για την κάλυψη των αναγκών της διακήρυξης, που απαιτεί να βρίσκονται σε χρήση 3 οχήματα, αφού κατά την πολύωρη φόρτιση

και ακινησία των οχημάτων της, η παρεμβαίνουσα θα πρέπει να χρησιμοποιήσει οχήματα αντικατάστασης.

Σε περίπτωση που δεν τα διαθέτει, όπως προκύπτει από τις διευκρινίσεις της που κάνει λόγο για 3 μόλις διαθέσιμα οχήματα, τότε, με τον νέο αυτό ισχυρισμό περί χρήσης ηλεκτρικών οχημάτων, αντίθετα από όσα δηλώνει στην τεχνική της προσφορά, δεν πληροί τους όρους της διακήρυξης και η προσφορά της είναι απορριπτή.

Σε περίπτωση που διαθέτει οχήματα αντικατάστασης, τότε το κόστος διάθεσής τους εκτινάσσεται πέρα από το κόστος απόκτησης που η ίδια έχει

υπολογίσει για μόλις 3 οχήματα, και συνεπώς η προσφορά της είναι απορριπτή ως ασυνήθιστα χαμηλή και για αυτό τον λόγο, ως μη περιλαμβάνουσα, εκτός όλων των άλλων, και το κόστος για τα οχήματα αντικατάστασης κατά τις ώρες φόρτισης.

Συνεπώς, για όλους τους ανωτέρω λόγους, η προσφορά της παρεμβαίνουσας είναι απορριπτή, η δε προσβαλλόμενη, κατά το μέρος που την έκρινε ως αποδεκτή και ανακήρυξε την παρεμβαίνουσα ως προσωρινό μειοδότη, είναι ακυρωτέα.

Εν κατακλείδι, για όλους τους λόγους που αναφέρουμε στην προσφυγή μας, η απόφαση της αναθέτουσας αρχής είναι παράνομη και θα πρέπει να ακυρωθεί».

18. Επειδή η παρεμβαίνουσα στην παρέμβασή της υποστηρίζει ότι: «[...] II. Επί των αιτιάσεων που προβάλλονται με την προδικαστική προσφυγή 1. Η προσφεύγουσα εταιρεία ισχυρίζεται ότι η προσφορά της εταιρείας μας έπρεπε να απορριφθεί ως ζημιογόνα άλλως ασυνήθιστα χαμηλή. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η οικονομική μας προσφορά

καθίσταται ζημιογόνα καθόσον το δηλωθέν ποσό του διοικητικού μας κόστους και δη αναφορικά με το μερικότερο κονδύλιο αυτού ήτοι το κόστος εποπτείας δεν επαρκεί για την κάλυψη της υπό ανάθεση σύμβασης.

Συγκεκριμένα, προβάλλει ότι η εταιρεία μας εσφαλμένως δεν υπολόγισε το κόστος εποπτείας, ενώ το προϋπολογισθέν εκ μέρους της ποσό ύψους 50,00 ευρώ που έχει συνυπολογίσει ως κόστος παραμετροποίησης λόγω της εξ αποστάσεως πραγματοποιούμενης εποπτείας μέσω smartphones δεν επαρκεί, ενώ παράλληλα ισχυρίζεται ότι σε κάθε περίπτωση όφειλε να συνυπολογίσει και ένα ποσό για το κόστος των τεχνικών που θα αναλάβουν την παραμετροποίηση. Σε κάθε δε περίπτωση κατά τις αιτιάσεις της το ποσό των 446 ευρώ που δηλώνουμε ότι απομένει στο διοικητικό μας κόστος αν αφαιρεθούν οι λοιπές δαπάνες δεν θα μπορούσε να καλύψει ούτε το υπό κρίση κονδύλιο αλλά ούτε και τα λοιπά εκ μέρους της αναφερόμενα μερικότερα κοστολογήσιμα στοιχεία του διοικητικού κόστους.

Αρχικά πρέπει να τονίσουμε ότι ο υπό κρίση λόγος της προσφεύγουσας εταιρίας προβάλλεται όλως αορίστως και απαραδέκτως.

Η προσφεύγουσα εταιρεία δεν στηρίζει σε συγκεκριμένα στοιχεία τους ισχυρισμούς της (πρβλ. ΕΑ 629/2010, ΕΑ 841/2010, 295/2011) ούτε αμφισβητεί τους δικαιολογητικούς λόγους που κατά βάσιν επικαλέστηκε η εταιρεία μας στις εξηγήσεις της, επικαλούμενη συγκεκριμένα και ορισμένα οικονομικά στοιχεία. Η προσφεύγουσα δεν επικαλείται συγκεκριμένη πλημμέλεια κατά τον υπολογισμό του κόστους εποπτείας αναγόμενη σε ορισμένο ποσό με βάση αντικειμενικά στοιχεία ούτε αρκεί για το ορισμένο της αιτιάσής της η αόριστη συλλήβδην αναφορά της μη κάλυψης του κόστους των τεχνικών που θα αναλάβουν την παραμετροποίηση του προσφερόμενου εκ μέρους μας συστήματος απομακρυσμένης εποπτείας της υπό ανάθεση σύμβασης (πρβλ. ΔΕφΘεσ 70/2021, 395/2021 ΑΕΠΠ).

Και τούτο με δεδομένο ότι η οικεία διακήρυξη δεν απαιτούσε συγκεκριμένα και ρητώς δαπάνη επόπτευσης του όλου συμβατικού έργου αλλά και ούτε φυσική πραγματική παρουσία των εποπτών, αρκούσε δε η εκ μέρους της εταιρείας μας παροχή εγκατάσταση και ανάπτυξη ηλεκτρονικού συστήματος εποπτείας

των υπό ανάθεση σημείων, με σκοπό τη συγκράτηση του προϋπολογισθέντος κόστους της επίμαχης δημόσιας σύμβασης υπηρεσιών (ΔΕφΠειραιά ad hoc σε διαγωνισμό φύλαξης του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Νότιας Δωδεκανήσου σκέψη 9 Ν219/2018). Πέραν τούτου, η προσφεύγουσα εταιρεία αμφισβητεί δια της προσφυγής της το ποσό των 30,00 ευρώ που η εταιρία μας σύμφωνα με τις χορηγηθείσες διευκρινίσεις της προς την αναθέτουσα αρχή δηλώνει ότι έχει προϋπολογίσει για την έκδοση βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας από τραπεζικό ίδρυμα. Και τούτο υποστηρίζοντας ότι η εταιρεία μας δεν τεκμηρίωσε δια αποδεικτικού εγγράφου την επιχειρηματική της αυτή επιλογή ως προς το ύψος του δηλωθέντος ποσού. Προς τούτο δε επικαλείται ότι σύμφωνα με την προνομιακή πολιτική ανά υποκατάστημα διαφόρων τραπεζικών ιδρυμάτων, το εν λόγω ποσό κυμαίνεται από 50 ευρώ ως και 250,00 ευρώ.

Το γεγονός ωστόσο αυτό ουδόλως μπορεί να οδηγήσει στην απόρριψη της προσφοράς μας και στην αμφισβήτηση του δηλωθέντος και προϋπολογισθέντος εκ μέρους μας ποσού ύψους 30,00 ευρώ γιατί ακόμη και εάν δεχθούμε το βάσιμο του προβληθέντος ισχυρισμού της, η εταιρεία μας έχει δηλώσει ότι απομένει ποσό 446 ευρώ ως διάφορα απρόβλεπτα έξοδα στο υπό κρίση κονδύλιο που μπορεί κατά την κοινή αντίληψη να καλύψει το όποιο τυχόν πρόσθετο κόστος απαιτηθεί. Άλλωστε, όπως έχει συναφώς γίνει νομολογιακώς δεκτό: «μόνη η επίκληση ορισμένων ποσών από συγκεκριμένο οικονομικό φορέα δεν αρκεί για να θέσει υπό αμφισβήτηση τη σοβαρότητα της οικονομικής προσφοράς άλλου διαγωνιζομένου» (Ε.Α. ΣτΕ 286/2020), λαμβάνοντας υπόψη την επιχειρηματική επιλογή και τις συνεργασίες που διαθέτει εκάστοτε συμμετέχων με τα τραπεζικά ιδρύματα.

Πέραν των ανωτέρω, η προσφεύγουσα όλως αορίστως και αβασίμως επιχειρεί να τεκμηριώσει το ανεπαρκές του δηλωθέντος ποσού του μερικότερου κονδυλίου του διοικητικού κόστους μας και δη αναφορικά με το κόστος φόρτισης των τριών (3) ηλεκτροκίνητων οχημάτων που προσφέραμε με την τεχνική μας προσφορά.

Αρχικά τονίζουμε ότι η εταιρεία μας είχε ρητώς δηλώσει στην υποβληθείσα

τεχνική της προσφορά (πρβλ. σελ. 9-10 του υποβληθέντος αρχείου Τεχνική Προσφορά.pdf) ότι τα προσφερόμενα εκ μέρους μας οχήματα θα ήταν ηλεκτροκίνητα και ουδόλως έπραξε τούτο το πρώτον δια των χορηγηθεισών της διευκρινίσεων ενώπιον της ..., παρά τα αντιθέτως προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα.

Επιπρόσθετα, η εταιρία μας στις χορηγηθείσες από 22-3-2021 διευκρινίσεις της δήλωσε ότι:

«Προκειμένου δε για την φόρτιση των τριών ηλεκτροκίνητων αυτοκινήτων για την κάλυψη των αναγκών της υπό ανάθεση σύμβασης, έχουμε προϋπολογίσει συνολικό ποσό ύψους 4.524,00 Συγκεκριμένα, με δεδομένο ότι το μέσο κόστος κιλοβατώρας κατά τους παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας ανέρχεται στο ποσό των 29,00 ευρώ για 1.000 χλμ, και λαμβάνοντας υπόψη ότι τα τρία αυτοκίνητα θα εκτελούν περίπου 6,500 χλμ το μήνα, το κόστος φόρτισης αυτών ανέρχεται στο ποσό των 4.524,00 ευρώ κατά προσέγγιση (29 x 6,5 x 24).»

Η προσφεύγουσα επιχειρεί να ανατρέψει το βάσιμο του ισχυρισμού μας που στηρίζεται σε αντικειμενικά οικονομικά δεδομένα και δη υπολογισμούς με βάση το μέσο κόστος κιλοβατώρας κατά τους παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας σε αυθαίρετους και έωλους συλλογισμούς, χωρίς ορισμένα κοστολογήσιμα οικονομικά στοιχεία. Αντιθέτως, οι αιτιάσεις της βασίζονται σε θεωρητικούς συλλογισμούς όπως το κύκλωμα της πρίζας που χρησιμοποιείται για τη σύνδεση του αυτοκινήτου, στην τοποθέτηση κατάλληλης ασφάλειας της γραμμής στον πίνακα διανομής, που ουδόλως ωστόσο σχετίζονται με οικονομικά προσδιορίσιμα στοιχεία ικανά να ανατρέψουν το δηλωθέν εκ μέρους μας ποσό και τούτο λαμβάνοντας υπόψη ότι η εταιρεία μας δεν έκανε χρήση τυχόν ευνοϊκών τιμών κιλοβατώρας που ισχύουν στην περίπτωση επαγγελματικών συνδέσεων με παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας.

Άλλωστε όπως έχει γίνει δεκτό συναφώς δυνάμει της με αριθμ. 285/2020 απόφασης της ΕΑ του ΣτΕ που επικύρωσε την απόρριψη της δεύτερης ασκηθείσας προσφυγής της με αριθμ. 1392, 1393/2020 αποφάσεως της ΑΕΠΠ ως προς τα κονδύλια του διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων σε διαγωνισμό φύλαξης: «δεν αποτελεί απόδειξη η κατά την κρίση του

προσφεύγοντος η επίκληση της προσφοράς ενός και μόνο τηλεπικοινωνιακού παρόχου σχετικά με το κόστος χρήσης ασυρμάτων.», καθόσον επαφύεται στην εκάστοτε επιχειρηματική δυνατότητα και επιλογή κάθε συμμετέχοντα οικονομικού φορέα η διαμόρφωση της τελικής προσφερόμενης τιμής του διοικητικού του κόστους.»

Συνεπώς, οι εκ μέρους της προσφεύγουσας εταιρείας ...λόγοι που πλήττουν την οικονομική μας προσφορά προβάλλονται στο σύνολό τους αορίστως, απαραδέκτως και αναπόδεικτα και προς τούτο πρέπει να απορριφθούν.

Και τούτο με δεδομένο ότι η εταιρεία μας αιτιολόγησε πλήρως επαρκώς και ορισμένως το ποσό του διοικητικού της κόστους και χορήγησε τις αιτούμενες εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής διευκρινίσεις συνοδευόμενες μετά ενδεικτικών αποδεικτικών στοιχείων ορθώς η προσφορά της κρίθηκε αποδεκτή και εύλογη ως προς το ύψος της από την ... και αναδείχθηκε δυνάμει της προσβαλλόμενης δια της προσφυγής απόφασης ως προσωρινή ανάδοχος της διαγωνιστικής διαδικασίας.

Γ. Σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, το ως άνω Απόσπασμα Πρακτικών του Δ.Σ. της αναθέτουσας αρχής δυνάμει του οποίου κοινοποιήθηκε η με αριθμ. 57/23-4-2021 απόφαση του ΔΣ αυτού κατά το μέρος με το οποίο έκανε αποδεκτή την οικονομική προσφορά της εταιρείας μας και ανέδειξε αυτήν προσωρινή ανάδοχο του διαγωνισμού είναι ορθό και για το λόγο αυτό πρέπει να διατηρηθεί η ισχύς του ως προς τούτο και να απορριφθεί ως απαράδεκτη, νόμω και ουσία αβάσιμη η προδικαστική προσφυγή της εταιρείας ...κατά το μέρος αυτό. [...]».

19. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 18 του ν.4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης [...] 2. Κατά την εκτέλεση των δημόσιων συμβάσεων, οι οικονομικοί φορείς τηρούν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις

διατάξεις της περιβαλλοντικής, κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας, που έχουν θεσπισθεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα Χ του Προσαρτήματος Α'. Η τήρηση των εν λόγω υποχρεώσεων ελέγχεται και βεβαιώνεται από τα όργανα που επιβλέπουν την εκτέλεση των δημοσίων συμβάσεων και τις αρμόδιες δημόσιες αρχές και υπηρεσίες που ενεργούν εντός των ορίων της ευθύνης και της αρμοδιότητάς τους [...].».

20. Επειδή στο άρθρο 53 του ν.4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρτιων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασης, πλην της προκήρυξης σύμβασης του άρθρου 63 και της προκαταρκτικής προκήρυξης του άρθρου 62 σε περίπτωση που χρησιμοποιείται ως μέσο προκήρυξης του διαγωνισμού, περιέχουν ιδίως: [...]ε) ακριβή περιγραφή του φυσικού αντικείμενου της σύμβασης [...] ια) τα τεχνικά χαρακτηριστικά (προδιαγραφές), την ποσότητα και την περιγραφή των αγαθών, υπηρεσιών ή έργων, τον τρόπο της εκτέλεσης του ελέγχου και της διασφάλισης της ποιότητας, την προθεσμία για την εκτέλεση της σύμβασης, τον τόπο και χρόνο εκτέλεσης, καθώς και άλλα χαρακτηριστικά, ανάλογα με το αντικείμενο της σύμβασης, [...] ιε) το κριτήριο ανάθεσης, τη διαδικασία και τα κριτήρια αξιολόγησης των προσφορών, κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στα άρθρα 86 και 87 [...] ι [...] ιζ) τους απαράβατους όρους, απόκλιση από τους οποίους συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς, [...] κ) τα απαιτούμενα αποδεικτικά μέσα (δηλώσεις, δικαιολογητικά κ.λπ.), [...]».

21. Επειδή στο άρθρο 88 του Ν. 4412/2016 προβλέπεται ότι: «1. Όταν οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με τα έργα, τα αγαθά ή τις υπηρεσίες, οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να εξηγήσουν την τιμή ή το κόστος που προτείνουν στην προσφορά τους, εντός αποκλειστικής προθεσμίας, κατά ανώτατο όριο δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης της αναθέτουσας αρχής.

2. Οι εξηγήσεις που αναφέρονται στην παράγραφος 1 μπορεί να αφορούν ιδίως:

α) τα οικονομικά χαρακτηριστικά της μεθόδου κατασκευής, της διαδικασίας παρασκευής ή των παρεχόμενων υπηρεσιών,

β) τις επιλεγείσες τεχνικές λύσεις ή τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που διαθέτει ο προσφέρων για την παροχή των προϊόντων ή την παροχή των υπηρεσιών ή την εκτέλεση του έργου,

γ) την πρωτοτυπία του έργου, των αγαθών ή των υπηρεσιών που προτείνονται από τον προσφέροντα,

δ) τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις της παρ. 2 του άρθρου 18, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 89,

ε) τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις του άρθρου 131,

στ) το ενδεχόμενο χορήγησης κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 89.

3. Η αναθέτουσα αρχή αξιολογεί τις παρεχόμενες πληροφορίες, σε συνεννόηση με τον προσφέροντα. Μπορεί να απορρίψει την προσφορά μόνο εάν τα παρεχόμενα στοιχεία δεν εξηγούν κατά τρόπο ικανοποιητικό το χαμηλό επίπεδο της τιμής ή του κόστους που προτείνεται, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Οι αναθέτουσες αρχές απορρίπτουν την προσφορά, εάν διαπιστώσουν ότι η προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή, διότι δεν συμμορφώνεται με τις ισχύουσες υποχρεώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 18 [...]».

22. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 91 του Ν.4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:

α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης.

β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται

συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102 [....]».

23. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 102 του Ν.4412/2016 προβλέπεται ότι: «Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής, οι αναθέτουσες αρχές, τηρώντας τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, ζητούν από τους προσφέροντες ή υποψήφιους οικονομικούς φορείς, όταν οι πληροφορίες ή η τεκμηρίωση που πρέπει να υποβάλλονται είναι ή εμφανίζονται ελλιπείς ή λανθασμένες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στο ΕΕΕΣ, ή όταν λείπουν συγκεκριμένα έγγραφα, να υποβάλλουν, να συμπληρώνουν, να αποσαφηνίζουν ή να ολοκληρώνουν τις σχετικές πληροφορίες ή τεκμηρίωση, εντός προθεσμίας όχι μικρότερης των δέκα (10) ημερών και όχι μεγαλύτερης των είκοσι (20) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης σε αυτούς της σχετικής πρόσκλησης».

24. Επειδή το άρθρο 346 του Ν. 4412/2016 ορίζει ότι «Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της ευρωπαϊκής ή εσωτερικής νομοθεσίας, έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 360 και να ζητήσει προσωρινή προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 366, ακύρωση παράνομης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 367 ή ακύρωση σύμβασης η οποία έχει συναφθεί παράνομα, σύμφωνα με το άρθρο 368».

25. Επειδή το άρθρο 360 του ν. 4412/2016 ορίζει ότι «1. Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3

ένδικων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής».

26. Επειδή το άρθρου 68 του ν. 3863/2010 ορίζει ότι : «1. Η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, δηλαδή το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, η οποία (αρχή) αναθέτει απευθείας ή προκηρύσσει διαγωνισμό για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, υποχρεούνται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής:

α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο.

β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας.

γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι.

δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων.

ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά.

στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων.

Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι [...].».

27.Επειδή στην επίμαχη Διακήρυξη προβλέπεται ότι: «[...] 2.4.4 Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά» / Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών

Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται με βάση το αναγραφόμενο στην παρούσα κριτήριο ανάθεσης, όπως ορίζεται κατωτέρω σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα II της διακήρυξης:

A. Τιμές

[ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΕ ΤΙΜΗ ΜΟΝΑΔΑΣ]

Η τιμή της παρεχόμενης υπηρεσίας δίνεται σε ευρώ ανά μήνα.

[Αν στο ηλεκτρονικό σύστημα δεν μπορεί να αποτυπωθεί αναλυτικά η οικονομική προσφορά, ο προσφέρων θα επισυνάψει στον (υπο)φάκελλο “οικονομική προσφορά” την ηλεκτρονική οικονομική προσφορά του ηλεκτρονικά υπογεγραμμένη και τα σχετικά ηλεκτρονικά αρχεία (σύμφωνα με το υπόδειγμα που υπάρχει στο Παράρτημα II της παρούσας διακήρυξης) σε μορφή pdf.].

Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης.

Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου 3% και στην επ’ αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%.

Επισημαίνεται ότι το εκάστοτε ποσοστό Φ.Π.Α. επί τοις εκατό, της ανωτέρω τιμής θα υπολογίζεται αυτόματα από το σύστημα.

Οι προσφερόμενες τιμές είναι σταθερές καθ’ όλη τη διάρκεια της σύμβασης και δεν αναπροσαρμόζονται. Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες: α) δεν δίνεται τιμή σε ΕΥΡΩ ή που καθορίζεται σχέση ΕΥΡΩ προς ξένο νόμισμα, β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 102 του ν. 4412/2016 και γ) η τιμή υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της σύμβασης που καθορίζεται και τεκμηριώνεται από την αναθέτουσα αρχή στο Παράρτημα IV της παρούσας διακήρυξης.

Επί ποινή αποκλεισμού, και βάσει του ν. 3863/2010, άρθρο 68 («Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών») όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 22 του ν. 4144/13, άρθρο 39 του

ν.4488/2017, η Οικονομική προσφορά θα πρέπει να περιλαμβάνει σε χωριστό κεφάλαιο της, τα κάτωθι στοιχεία:

1) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο.

2) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας.

3) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι (την οποία θα υποβάλλουν ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ στο σύστημα και θα προσκομίσουν σε αντίγραφο).

4) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. (Το εργατικό κόστος θα είναι σύμφωνα και με τις ώρες και το προσωπικό που έχουν δηλώσει οι υποψήφιοι ανάδοχοι. Το εργατικό κόστος θα πρέπει να υπολογισθεί στη βάση του συμβατικού ημερομισθίου που προβλέπεται από την οικεία Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασία (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.), τις ανάλογες προσαυξήσεις τους (οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερες των προβλεπόμενων από την οικεία Κ.Σ.Σ.Ε.), τα επιδόματα κ.λπ.).

5) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά των αποδοχών.

7) Το Εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους.

8) Το εργολαβικό τους κέρδος και

9) Τις νόμιμες, υπέρ Δημοσίου και τρίτων, κρατήσεις.

Επίσης, στην προσφορά, θα αναφέρεται και η προσφερόμενη τιμή χρέωσης ανά εργατοώρα, για πρόσθετες εργασίες, όπως αυτές αναφέρονται στο αρ. 4 παρ 5 «ειδικοί όροι της παρούσας». Η τιμή αυτή δεν βαθμολογείται ως μέρος της οικονομικής προσφοράς, αλλά δεσμεύει τον ανάδοχο για πρόσθετες υπηρεσίες που ενδέχεται να ζητηθούν, οι οποίες δεν αποτελούν μέρος της σύμβασης [...] 2.4.6 Λόγοι απόρριψης προσφορών

Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:

α) η οποία δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα, με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται πιο πάνω και συγκεκριμένα στις παραγράφους 2.4.1

(Γενικοί όροι υποβολής προσφορών), 2.4.2. (Χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών), 2.4.3. (Περιεχόμενο φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής προσφοράς), 2.4.4. (Περιεχόμενο φακέλου οικονομικής προσφοράς, τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών) , 2.4.5. (Χρόνος ισχύος προσφορών), 3.1. (Αποσφράγιση και αξιολόγηση προσφορών), 3.2 (Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου) της παρούσας.

β) η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσας διακήρυξης.

γ) για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσας και το άρθρο 102 του ν. 4412/2016 [...]

ζ) η οποία παρουσιάζει ελλείψεις ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσας διακήρυξης και αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης [...]

3.1.1 Ηλεκτρονική αποσφράγιση προσφορών [...] Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να καλέσει τους οικονομικούς φορείς να συμπληρώσουν ή να διευκρινίσουν τα έγγραφα ή δικαιολογητικά που έχουν υποβληθεί, ή να διευκρινίσουν το περιεχόμενο της τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς τους, σύμφωνα με το άρθρο 102 του ν. 4412/2016 [...]

3.1.2 Αξιολόγηση προσφορών [...]δ) Η Επιτροπή Αξιολόγησης προβαίνει στην αξιολόγηση των οικονομικών προσφορών και συντάσσει πρακτικό στο οποίο εισηγείται αιτιολογημένα την αποδοχή ή απόρριψή τους, την κατάταξη των προσφορών με βάση το οριζόμενο με την παρούσα κριτήριο ανάθεσης και την ανάδειξη του προσωρινού αναδόχου.

Εάν οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με το αντικείμενο της σύμβασης, η αναθέτουσα αρχή απαιτεί από τους οικονομικούς

φορείς να εξηγήσουν την τιμή ή το κόστος που προτείνουν στην προσφορά τους, εντός αποκλειστικής προθεσμίας, κατά ανώτατο όριο δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται τα άρθρα 88 και 89 ν. 4412/2016 [...] ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι – Αναλυτική Περιγραφή Φυσικού και Οικονομικού Αντικειμένου της Σύμβασης [...] Γ. Οι φύλακες θα εκτελούν τα καθήκοντά τους με στολή, πάντοτε καθαρή και με τα διακριτικά της εργολήπτριας εταιρίας, βάσει γενικών γραπτών οδηγιών φύλαξης, αλλά και βάσει του κανονισμού ασφαλείας που θα προσυπογραφεί με τον ανάδοχο. Πριν την υπογραφή της σύμβασης ο ανάδοχος σε συνεργασία με τη Διευθύντρια Υποστηρικτικών Λειτουργιών του, υποχρεούται να συντάξει έγγραφο εφαρμογής Κανονισμού με τα καθήκοντα του προσωπικού του, το οποίο θα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης. Τον έλεγχο της εφαρμογής Κανονισμού, ο ανάδοχος υποχρεούται να αναθέσει σε επικεφαλής ομάδος φυλάκων (επόπτες), οι οποίοι θα συντονίζουν και θα ελέγχουν τις παρεχόμενες υπηρεσίες των φυλάκων και θα είναι υπεύθυνοι για τυχόν υποδείξεις εκ της υπηρεσίας.

Η δικαιούται να ζητήσει την αντικατάσταση φύλακα, εάν κατά τη γνώμη της δεν εκτελεί σωστά τα καθήκοντά του.

Η εργολήπτρια υποχρεούται να τον αντικαταστήσει άμεσα, και όχι αργότερα από 10 ημέρες [...] Τα πληρώματα των περιπολικών θα βρίσκονται σε επαφή με τους φύλακες, τους επόπτες, τον Κεντρικό Σταθμό Λήψεως Σημάτων της εταιρείας και σε περίπτωση που κριθεί αναγκαίο, με τον ή όποια πρόσωπά του έχει αυτός υποδείξει.

Τα περιπολικά έχουν ασύρματη επικοινωνία με τον Κεντρικό Σταθμό Λήψεως Σημάτων, ώστε η αντίδρασή τους σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης να είναι άμεση [...].».

28. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει το διαγωνισμό και δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007,19/2005,31/2003), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση των διατάξεων (όρων) αυτής, οδηγεί σε

ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού και των κατακυρωτικών αυτού πράξεων (ΟΛΣΤΕ 2137/1993). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνολολόγηση της σύμβασης, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία (ΕΣ Πράξη VI Τμήματος 78/2007).

29. Επειδή η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ., C-278/14, *SC Enterprise Focused Solutions SRL* ECLI:EU:C:2015:228, σκ. 25 και απόφαση *SAG ELV Slovensko* κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ., C-278/14, *SC Enterprise Focused Solutions SRL* ECLI:EU:C:2015:228, σκ. 27).

30. Επειδή η αρχή της ίσης μεταχείρισης προϋποθέτει, περαιτέρω, ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός και επί ίσοις όροις έλεγχος του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ., μεταξύ άλλων, για την αρχή της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών φορέων στο πλαίσιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων τις αποφάσεις: της 29ης Απριλίου 2004, *Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta*, C-496/99 P, EU:C:2004:236, σκέψη 110, και της 12ης Μαρτίου 2015, *eVigilo*, C-538/13, EU:C:2015:166, σκέψη 33, της 22ας Ιουνίου 1993, *Επιτροπή κατά Δανίας*, C-243/89, EU:C:1993:257, σκέψη 33, της 25ης Απριλίου 1996, *Επιτροπή κατά Βελγίου*, C-87/94, EU:C:1996:161, σκέψη 51, της 18ης Οκτωβρίου 2001, *SIAC Construction*, C-19/00, EU:C:2001:553, σκέψη 33, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, *Μηχανική*, C-213/07, EU:C:2008:731,

σκέψη 45, της 24ης Μαΐου 2016, *MT Højgaard και Züblin*, C-396/14, EU:C:2016:347, σκέψη 37, της 25ης Απριλίου 1996, *Επιτροπή κατά Βελγίου*, C-87/94, EU:C:1996:161, σκέψη 54, της 12ης Δεκεμβρίου 2002, *Universale-Bau*, C-470/99, EU:C:2002:746, σκέψη 93, της 12ης Μαρτίου 2015, *eVigilo*, C-538/13, EU:C:2015:166, σκέψη 33, της 29ης Μαρτίου 2012, *SAG ELV Slovensko* κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, *Manova*, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31).

31. Επειδή, περαιτέρω επιβάλλεται η εφαρμογή των όρων της διακήρυξης κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 *Siac Construction Ltd*, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, *Επιτροπή κατά Βελγίου*, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54).

32. Επειδή οι όροι που τίθενται επί ποινή αποκλεισμού από τη διακήρυξη, αποτελούν δέσμια αρμοδιότητα της Επιτροπής Διαγωνισμού να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη/απόκλιση προσφορά (ΣΤΕ 743/2000), σύμφωνα με την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή τους κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 *Siac Construction Ltd*, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, *Επιτροπή κατά Βελγίου*, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54).

33. Επειδή η αρχή της τυπικότητας, η οποία διέπει γενικά τη διενέργεια των διαγωνισμών (βλ. ΣΤΕ 2889/2011, 4343/2005 κ.ά. βλ. και Ε.Α. 228/2013, ΣΤΕ 111/2006, 597/2007 κ. ά.) εξυπηρετεί τις ανάγκες της διαφάνειας, της αποφυγής του κινδύνου αλλοίωσης των προσφορών και της ευχερούς εξέτασης και αξιολόγησής τους (Δ. Ράικος, *Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων*, Β΄ Έκδοση, Εκδόσεις ΣΑΚΚΟΥΛΑ, 2017, σελ. 195 επ.). Σύμφωνα, δε, με την εν λόγω αρχή, δεν επιτρέπεται να τεθούν εκποδών διατάξεις της διακηρύξεως, οι

οποίες θεσπίζουν υποχρέωση υποβολής με την προσφορά ορισμένων στοιχείων που απαιτούνται επί ποινή αποκλεισμού από τον διαγωνισμό.

34. Επειδή, εξάλλου, σε περίπτωση που η ίδια η διακήρυξη χρησιμοποιεί όρους, όπως «*με ποινή αποκλεισμού...*», «*με ποινή απαραδέκτου....*», «*οι συμμετέχοντες πρέπει...*» ή άλλους παρόμοιους, είναι προφανές ότι οι όροι αυτοί θεωρούνται ουσιώδεις και συνεπώς οποιαδήποτε απόκλιση της προσφοράς από αυτούς οδηγεί σε απόρριψη της (βλ. Γνμδ ΝΣΚ 70/2002).

35. Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου 88 του ν. 4412/2016, συνάγεται ότι η υποβολή ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς δύναται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να πλήξει την επί ίσοις όροις συμμετοχή των ενδιαφερομένων στους διαγωνισμούς για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, αφού με τη μεθόδευση αυτή οι λοιποί υποψήφιοι αποκλείονται κατά το στάδιο αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών και η διαδικασία αποβαίνει υπέρ του διαγωνιζομένου εκείνου που προσφέρει τις υπηρεσίες του αντί αδικαιολόγητα χαμηλού, σε σχέση με τα κρατούντα στην αγορά, τιμήματος. Περαιτέρω, η υποβολή ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς -ως τέτοιας προφανώς νοουμένης και της οικονομικής προσφοράς που αν και φαίνεται ότι καλύπτει το κόστος παροχής των ζητούμενων υπηρεσιών δεν καταλείπει εύλογο εργολαβικό κέρδος, δηλαδή χρηματικό όφελος τέτοιας έκτασης που να δικαιολογεί τη συμμετοχή στη διαδικασία του διαγωνισμού- διακινδυνεύει και το δημόσιο συμφέρον, στο μέτρο που ο ανάδοχος ενδέχεται, κατά λογική ακολουθία, να επιχειρήσει κατά την εκτέλεση της σύμβασης να καλύψει τη ζημία που υφίσταται, εξαιτίας του αδικαιολόγητα χαμηλού τιμήματος, σε βάρος της ποιότητας ή και της ποσότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών (βλ. σχετικά S. Arrowsmith, *The Law of Public and Utilities Procurement* (2005) σελ. 532-534; P Trepte, *Regulating Procurement. Understanding the Ends and Means of Public Procurement Regulation* (Oxford, Oxford University Press, 2004) σελ.165-166 and 197; και P Trepte, *Public Procurement in the EU: A Practitioner's Guide*, 2^η έκδοση (Oxford, Oxford University Press,

2007,σελ.474, και AR Engel, Managing Risky Bids, Handbook of Procurement (Cambridge, Cambridge University Press, 2006) σελ.322, 326.

36. Επειδή, συνοψίζοντας, προς αποτροπή των δυσμενών αυτών συνεπειών, καθιερώνεται διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής στον εντοπισμό των προσφορών οι οποίες εμφανίζονται ως ασυνήθιστα χαμηλές, εκτός εάν κάποιος διαγωνιζόμενος προβάλει ενώπιον αυτής ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής υπερβολικά χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζομένου, οπότε γεννάται υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να απαντήσει με σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία επί των προβληθέντων ουσιωδών ισχυρισμών, αφού προηγουμένως ζητήσει σχετικές διευκρινίσεις από το διαγωνιζόμενο που φέρεται ότι έχει υποβάλει την ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά (βλ. ΣτΕ 4249/2010, 3546/2009, ΕπΑνΣτΕ 295/2011, 1260, 41/2010, 815, 747, 127/2009, 1079, 1069/2009, 866, 187, 45/2008, ΔΕφΑθ (ακυρωτικό) 1528/2014, και Ε.Σ. VI Τμ. 70/2012, 3202, 2235, 2234, 2232, 2090, 584/2011, 3678, 3355, 3134/2009).

37. Επειδή η έννοια της αδικαιολόγητα χαμηλής προσφοράς δεν αποδίδεται ρητά από τις διατάξεις των Ενωσιακών Οδηγιών, αλλά αποτελεί αόριστη αξιολογική έννοια (βλ Δ. Ράικος *Δημόσιες Συμβάσεις*, σελ. 858). Ως εκ τούτου, πρέπει να καθορίζεται συγκεκριμένα σε κάθε σύμβαση σε σχέση με το αντικείμενο που αποτελεί το περιεχόμενό της, (βλ. Απόφ. Γεν. Δικαστ. υπόθ. T-495/04, σκέψη 94). Εφόσον όμως δεν καθορίζεται στις οδηγίες ο τρόπος υπολογισμού του ορίου πέραν του οποίου υφίσταται αδικαιολόγητα χαμηλή προσφορά, εναπόκειται στα κράτη-μέλη και στις αναθέτουσες αρχές να καθορίσουν τον τρόπο υπολογισμού αυτού του ορίου. Ωστόσο, οι οδηγίες αλλά και ο νόμος 4412/2016 επιβάλλουν στην αναθέτουσα αρχή να εξακριβώσει την ύπαρξη της όχι μόνο σε αυτές τις προσφορές που είναι έκδηλα υπερβολικά χαμηλές αλλά και σε αυτές που φαίνονται σε αυτήν ως αδικαιολόγητα χαμηλή προσφορά (ΔΕΚ Απόφ. C-103/88, σκ. 27). Η έννοια της αδικαιολόγητα χαμηλής προσφοράς δεν θεμελιώνεται αορίστως από την αναθέτουσα αρχή αλλά καθορίζεται με αναφορά στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και συνθήκες του υπό εκτέλεση έργου. Η δε κρίση της αναθέτουσας αρχής ως

προς τον χαρακτηρισμό της προσφοράς, ελέγχεται δικαστικά ως προς την υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει (βλ. ΕΣ Τμ. Μείζ. Επτ. Σύνθ. 1077/2016, ΕΣ Τμ. IV Πράξεις 3/2017, 21/2016) και πλέον υπάγεται στον έλεγχο της ΑΕΠΠ, (ΑΕΠΠ 235/2017, σκ 5).

38. Επειδή, περαιτέρω, η αναθέτουσα αρχή εφόσον κρίνει μια προσφορά ως αδικαιολόγητα χαμηλή, οφείλει να ζητήσει διευκρινίσεις από τον προσφέροντα αποστέλλοντας πρόσκληση. Η πρόσκληση προς τον προσφέροντα και οι διευκρινίσεις από αυτόν, συνιστούν έναν κατ' αντιπαράθεση διάλογο διεξαγόμενο σε εύθετο χρόνο (βλ. Δ. Ράικος Δημ. Συμβάσεις, σελ 862), ώστε ο προσφέρων να αποδείξει ότι η προσφορά του είναι σοβαρή ενώ και η αναθέτουσα αρχή να μην καταλήξει σε αυθαίρετες εκτιμήσεις, (βλ. ΔΕΚ Υπόθ. C- 599/10 σκ. 29, C-285/99 & 286/99 σκ.57). Ο προσφέρων δύναται να υποβάλει όλες τις διευκρινίσεις που κρίνει σκόπιμες, με βάση την φύση και τα χαρακτηριστικά της σύμβασης, (βλ. ΔΕΚ Υπόθ. C- 568/13 σκ. 50), οι οποίες δεν είναι εξαντλητικές ούτε επιτρέπεται ο αποκλεισμός ορισμένων ειδών διευκρινίσεων, (βλ. ΔΕΚ Υπόθ. C-599/10 σκ. 28, Υπόθ. C- 285/99 & 286/99 σκ. 82, 83, 85). Η αξιολόγηση της αναθέτουσας αρχής προφανώς πρέπει να λαμβάνει τα ανά περίπτωση προκύπτοντα στοιχεία ενώ δεν είναι δεσμευτικές οι όποιες γενικές κρίσεις π.χ. περί συνήθους ποσοστού έκπτωσης, περί αντίστοιχων πρότερων συμβάσεων της ίδιας ή άλλων αναθετουσών αρχών σε ίδιο αντικείμενο, περί επιχειρηματικής απόφασης επέκτασης δραστηριοτήτων ή απόκτησης εμπειρίας κλπ (βλ. ΑΕΠΠ Απόφ. 235/2017 σκ. 5).

39. Επειδή, όπως έχει νομολογιακά κριθεί υπό το προϋσχόν νομικό καθεστώς, ο υπολογισμός στις προσφορές των διαγωνιζομένων ενός ευλόγου ποσοστού διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλωσίμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νομίμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων αποσκοπεί στην αναλυτική περιγραφή του κόστους παροχής των υπηρεσιών, ούτως ώστε να καθίσταται ελέγχσιμο το ύψος της οικονομικής προσφοράς σε σχέση με το αντικείμενο της

υπηρεσίας (Απόφ. 2092/2011 VI Τμήμ. Ελ. Συν και Πρ. 151/2012 Ζ΄ Κλιμ., ΕΣ 302/2012 Ζ΄ Κλιμ.).

40. Επειδή η απόφαση της αναθέτουσας αρχής περί αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών και ανάδειξης προσωρινού αναδόχου στην οποία ενσωματώνεται και σκέλος περί αποδοχής ή απόρριψης ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς, θα πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη τόσο με όσα ο προσφέρων επικαλέστηκε και προσκόμισε με τις εξηγήσεις του, όσο και με όσα έπρεπε να αποδειχθούν (βλ. ΑΕΠΠ 720/2020, 158/2019).

41. Επειδή, η αιτιολογία είναι, γενικά, η αναφορά των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν την έκδοση της διοικητικής πράξης και της ερμηνείας τους, της διαπίστωσης ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται ή επιτρέπεται η έκδοση της πράξης κατ' εφαρμογή των κανόνων αυτών, τη διαπίστωση της συνδρομής και την εκτίμηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών, καθώς και των σκέψεων του διοικητικού οργάνου που οδήγησαν στην έκδοση ή την άρνηση της έκδοσης της διοικητικής πράξης (βλ. σχετικά <https://www.prevedourou.gr>). Σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, το οποίο συμπυκνώνει στη διατύπωσή του την προϋπάρχουσα, μακρά νομολογιακή παράδοση σχετικά με το ζήτημα, η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου.

Η αιτιολογία είναι σαφής όταν καταγράφονται με διαυγή τρόπο οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου, με τη χρήση των κατάλληλων διατυπώσεων επί τη βάση των κανόνων της νεοελληνικής γλώσσας σε επίπεδο γραμματικής και συντακτικού (λεκτική λειτουργία). Στη διοικητική πράξη πρέπει να γίνεται μνεία συγκεκριμένων στοιχείων που στηρίζουν το συμπέρασμά της (ορισμένος χαρακτήρα της αιτιολογίας, ΣτΕ 3692/2001, 4223/2000). Δεν πρέπει να περιορίζεται στην επανάληψη στερεότυπων εκφράσεων που προέρχονται από τον νόμο που διέπει την υπόθεση (ΣτΕ 2584/2001) ούτε να στηρίζεται σε αντιφατικά στοιχεία (ΣτΕ 941/1989, Ολ 3158/1976).

Η αιτιολογία είναι ειδική όταν δεν είναι γενική και αόριστη, όταν, δηλαδή, όλα τα στοιχεία της αναφέρονται στη συγκεκριμένη περίπτωση που ρυθμίζεται με

την πράξη. Πρόσθετα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ειδικότητας σε σχέση με τη σαφήνεια εντοπίζονται όταν ανακύπτει η ανάγκη να διατυπώσει το διοικητικό όργανο πρόσθετες σκέψεις. Επομένως, στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή, η αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η τυχόν ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο τυχόν απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας. Μόνο στην περίπτωση διαπίστωσης έλλειψης των ως άνω στοιχείων, η προσβαλλόμενη απόφαση θα ήταν ανατιμολογήτη ή δεν θα είχε νόμιμη αιτιολογία (βλ. Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟ, *Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου*, Τόμ. 2, 13η έκδ., ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, αριθμ. 516-518). Πράξη, δε, που δεν έχει εξετάσει ουσιώδη ισχυρισμό που υποβλήθηκε είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη (ΣΤΕ 2418/1976, 1061/1981).

Σε κάθε περίπτωση, με την αιτιολογία η Διοίκηση αποδεικνύει ότι είναι αμερόληπτη και χρηστή και ότι τηρεί την αρχή της νομιμότητας (Α.Τάχος. *Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας*, Εκδόσεις Σάκκουλα) ενώ παράλληλα παρέχεται στους μεν ενδιαφερομένους η δυνατότητα να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή να ασκήσει τον δικαστικό έλεγχο, συμβάλλοντας στη διασφάλιση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (βλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΤΕπ, T-461/08, EU:T:2011:494, σκέψη 122, και αποφάσεις της 25ης Φεβρουαρίου 2003, Strabag Benelux κατά Συμβουλίου, T-183/00, EU:T:2003:36, σκέψη 55, της 24ης Απριλίου 2013, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, T-32/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:213, σκέψη 37, και της 28ης Ιουνίου 2016, AF Steelcase κατά EUIPO, T-652/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:370, σκέψη 43).

43. Επειδή, στην υπό εξέταση προσφυγή η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και προσωρινής αναδόχου έπρεπε να απορριφθεί ως ασυνήθιστα χαμηλή διότι δεν έχει

υπολογιστεί εύλογο διοικητικό κόστος δοθέντος ότι συνομολογεί ότι δεν έχει υπολογίσει το κόστος των εποπτών, δεν έχει υπολογιστεί το κόστος των τεχνικών για την παραμετροποίηση και έχει υπολογίσει χαμηλό κόστος για την έκδοση βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, άλλως ως διότι η οικονομική προσφορά παρίσταται ως αντιφατική σε σχέση με την τεχνική της προσφορά διότι ενώ με τις διευκρινίσεις της έχει δηλώσει ότι η εποπτεία θα ασκείται εξ αποστάσεως με τη χρήση smartphones από την τεχνική της προσφορά προκύπτει ότι θα ασκείται με φυσική παρουσία και διότι αναφέρει το πρώτον στις διευκρινίσεις της ότι θα χρησιμοποιήσει 3 ηλεκτροκίνητα αυτοκίνητα με πολύ χαμηλό κόστος μίσθωσης και φόρτισης. Κατά την προσφεύγουσα, δεν επαρκεί η δήλωση της δεύτερης παρεμβαίνουσας ότι η οικονομική της επάρκεια επιτρέπει να καλύψει οιαδήποτε τυχόν δαπάνη διότι η αιτιολόγηση της προσφερόμενης από αυτήν τιμής πρέπει να συνδέεται αποκλειστικώς με τις συνθήκες εκτελέσεως της συγκεκριμένης σύμβασης ώστε να υφίσταται πραγματική δυνατότητα ελέγχου του τρόπου καλύψεως του κόστους εκτελέσεως αυτής

Περαιτέρω, η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της παραθέτει την απάντηση της δεύτερης παρεμβαίνουσας στις αιτηθείσες διευκρινίσεις και αναφέρει, γενικώς και αορίστως, ότι τις έκρινε ικανοποιητικές.

Εξάλλου, η δεύτερη παρεμβαίνουσα στην παρέμβασή της υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν στηρίζει σε συγκεκριμένα στοιχεία τους ισχυρισμούς της, ούτε αμφισβητεί τους δικαιολογητικούς λόγους που κατά βάσιν επικαλέστηκε η ίδια στις εξηγήσεις της, επικαλούμενη συγκεκριμένα και ορισμένα οικονομικά στοιχεία, ούτε επικαλείται συγκεκριμένη πλημμέλεια κατά τον υπολογισμό του κόστους εποπτείας αναγόμενη σε ορισμένο ποσό με βάση αντικειμενικά στοιχεία διότι δεν αρκεί για το ορισμένο της αιτίας της η αόριστη συλλήβδην αναφορά της μη κάλυψης του κόστους των τεχνικών που θα αναλάβουν την παραμετροποίηση του προσφερόμενου εκ μέρους της συστήματος απομακρυσμένης εποπτείας της υπό ανάθεση σύμβασης καθώς η Διακήρυξη δεν απαιτούσε συγκεκριμένα και ρητώς δαπάνη επόπτευσης του όλου συμβατικού έργου αλλά και ούτε φυσική πραγματική παρουσία των

εποπτών, αρκούσε δε η εκ μέρους της παροχή εγκατάσταση και ανάπτυξη ηλεκτρονικού συστήματος εποπτείας των υπό ανάθεση σημείων, με σκοπό τη συγκράτηση του προϋπολογισθέντος κόστους της επίμαχης σύμβασης. Κατά τη δεύτερη παρεμβαίνουσα, ακόμα κι αν ήθελε γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας σχετικά με το ποσό που έχει δηλώσει για την έκδοση βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, έχει δηλώσει ότι απομένει ποσό 446 ευρώ ως διάφορα απρόβλεπτα έξοδα στο υπό κρίση κονδύλιο που μπορεί κατά την κοινή αντίληψη να καλύψει το όποιο τυχόν πρόσθετο κόστος απαιτηθεί. Σχετικά δε με τα 3 ηλεκτροκίνητα οχήματα, η δεύτερη παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι τα έχει δηλώσει ήδη με την τεχνική της προσφορά και ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας για το δηλωθέν από αυτήν κόστος φόρτισής τους είναι απορριπτέοι διότι δεν ερείδονται σε κοστολογήσιμα οικονομικά στοιχεία.

Με το δε υπόμνημά της η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν οφείλει η ίδια να υπολογίσει για λογαριασμό της το κόστος εποπτείας και παραμετροποίησης των συσκευών δοθέντος ότι αυτό εξαρτάται από την αμοιβή που η ίδια καταβάλλει στους υπαλλήλους της, επόπτες και τεχνικούς, και από τις ώρες απασχόλησής τους και επισημαίνει ότι παραδέχεται ότι δεν έχει υπολογίσει κανένα κόστος για επόπτες και τεχνικούς, παραδοχή που συνιστά αυτοτελή λόγο αποκλεισμού, ενώ το ότι η Διακήρυξη δεν προβλέπει φυσική παρουσία δεν αναιρεί το γεγονός ότι η ίδια έχει δεσμευτεί με την τεχνική της προσφορά σε αντίθεση με τα όσα προβάλλει με τις διευκρινίσεις της. Σχετικά με το αναφερόμενο κόστος της έκδοσης βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η δεύτερη παρεμβαίνουσα επίσης δεν δικαιολογεί το ύψος του ποσού αυτού και αναφέρεται αόριστα στις συνεργασίες που διαθέτει ενώ στην τεχνική της προσφορά δεν δηλώνει ότι τα προσφερόμενα οχήματα είναι ηλεκτροκίνητα αλλά ότι δύναται να είναι και ηλεκτροκίνητα και, παράλληλα, δεν απαντά σχετικά με το κόστος και τον τρόπο της φόρτισής τους και το εάν θα χρησιμοποιήσει οχήματα αντικατάστασης γεγονός που αυξάνει περαιτέρω το κόστος.

44. Επειδή, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, η δεύτερη παρεμβαίνουσα στην τεχνική της προσφορά αναφέρει σχετικά με τους επόπτες ότι : «ΜΕΘΟΔΟΣ

Ο εκάστοτε, επόπτης με την άφιξη του στο χώρο της Φύλαξης παρουσιάζεται και συστήνεται στο προσωπικό ασφαλείας. Εφόσον αυτός το κρίνει σκόπιμο και είναι εφικτό ο επόπτης δύναται να διενεργήσει έλεγχο χωρίς να δηλώσει την παρουσία του στο προσωπικό ασφαλείας. Με ευθύνη του λαμβάνονται όλα τα απαραίτητα μέτρα για να αποφεύγεται η δημιουργία δυσάρεστων καταστάσεων και παρεξηγήσεων και θα εκτελεί λεπτομερή έλεγχο σε όλα τα στοιχεία της Φύλαξης, δηλαδή:

1. Ελέγχει την πληρότητα – κανονικότητα και την κατάσταση της στολής.
2. Ελέγχει την εμφάνιση, συμπεριφορά και την κατάσταση του προσωπικού.
3. Ελέγχει την πληρότητα και την λειτουργικότητα του εξοπλισμού.
4. Ελέγχει την κανονικότητα και ορθότητα των εγγράφων στα βιβλία και στα έντυπα.
5. Ελέγχει εάν έχουν εκτελεσθεί όλες οι προβλεπόμενες μέχρι τη στιγμή του ελέγχου ενέργειες.

Ακολούθως περιέρχεται στο χώρο της Φύλαξης με την συνοδεία του προσωπικού ασφαλείας και ελέγχει επί τόπου την αλήθεια των καταγραφών και την πληρότητα των ενεργειών. Εφόσον είναι δυνατό πραγματοποιεί και μια ολιγόλεπτη συνάντηση με τον Υπεύθυνο από την μεριά του ... ή τον υπεύθυνο αντιπρόσωπο.

Οποιαδήποτε διαπίστωση του επόπτη που αποτελεί απόκλιση από τα προβλεπόμενα καταγράφεται στο δελτίο ελέγχου. Το δελτίο ελέγχου υποβάλλεται στον Διευθυντή Έργου και στο Κ.Λ.Σ. της εταιρείας, εντός της ημέρας από την εκτέλεση του ελέγχου», ενώ στις διευκρινίσεις της αναφέρει σχετικά ότι: «Πέραν τούτου, προκειμένου για την εποπτεία του έργου, αυτή θα διενεργείται δια αποστάσεως χωρίς φυσική παρουσία, μέσω των κινητών τηλεφώνων υψηλούς τεχνολογίας (smartphones) τα οποία δίνουν τη

δυνατότητα απομακρυσμένης εν τω πράττεσθαι επόπτευσης του έργου (real time), οιαδήποτε στιγμή χωρίς να απαιτείται σε κάθε περίπτωση φυσική τους παρουσία συγκεκριμένες ώρες ή μέρες της βδομάδας. Έτσι, η παροχή των εν λόγω «έξυπνων τηλεφώνων» δεν θα επιβαρύνει το υπάρχον απασχολούμενο προσωπικό φυλάκων εις βάρος του διαθέσιμου χρόνου εργασίας τους, προσφέροντας μάλιστα αρτιότερη ανατροφοδότηση της αναθέτουσας αρχής με χρήσιμες πληροφορίες συμβάλλοντας στην αποτελεσματικότερη παροχή των ζητούμενων υπηρεσιών (ad hoc κριθέντα δυνάμει και της με αριθμ. ΔΕΦΘεσ Ν141/2018). Στο σημείο αυτό σημειώνουμε δε ότι ακόμη και η παραμετροποίηση του υπό κρίση συστήματος ενδο-επικοινωνίας και επόπτευσης συντελείται από τους υπάρχοντες τεχνικούς της εταιρείας μας που ανήκουν στο μόνιμο προσωπικό της, γεγονός που δεν επιβαρύνει το διοικητικό κόστος εκτέλεσης της υπό κρίση σύμβασης. Σε κάθε όμως περίπτωση, η εταιρεία μας έχει προϋπολογίσει ποσό ύψους 50,00 ευρώ για κόστος παραμετροποίησης και της υπό ανάθεση σύμβασης. Κατά τον τρόπο αυτόν η εταιρεία μας θα διενεργεί συχνούς ελέγχους στους φύλακες μέσω των εποπτών της καθόλη τη διάρκεια του 24ώρου, καλύπτοντας την οικεία απαίτηση της διακήρυξης», ως βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα. Επίσης, η δεύτερη παρεμβαίνουσα στην τεχνική της προσφορά αναφέρει επί λέξει ότι: «Συνολικά 3 οχήματα Τα οχήματα δύναται να είναι και ηλεκτροκίνητα», ενώ στις διευκρινίσεις της ότι: «Ειδικότερα, στο ποσό αυτό η εταιρεία μας έχει προϋπολογίσει ποσό 180,00 ευρώ το μήνα ήτοι 4.320,00 ευρώ για τους 24 μήνες για την διάθεση τριών (3) ηλεκτροκίνητων αυτοκινήτων όπως σαφώς προκύπτει από την από 18-12-2020 επιστολή της συνεργαζόμενης με εμάς εταιρείας ...», ως βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα.

Περαιτέρω, στην οικονομική της προσφορά αναφέρει ότι το ποσοστό του διοικητικού κόστους ανέρχεται στο 2,4695% της προσφοράς της ενώ στις διευκρινίσεις που έδωσε στην αναθέτουσα αρχή, ως συνολικό διοικητικό κόστος αναφέρει ότι το εν λόγω ποσοστό αντιστοιχεί στο ποσό των 10.500 ευρώ το οποίο αναλύει στη συνέχεια. Ειδικότερα, για την έκδοση βεβαίωσης

πιστοληπτικής ικανότητας προβλέπει το ποσό των 30 ευρώ, για τη φόρτιση τριών ηλεκτροκίνητων αυτοκινήτων το ποσό των 4.524 ευρώ, για την παραμετροποίηση του συστήματος ενδοεπικοινωνίας το ποσό των 50 ευρώ, ενώ, παράλληλα, αναφέρει ότι: *«Τέλος, σε κάθε περίπτωση από το υπολειπόμενο ποσό αφαιρουμένων όλων των ανωτέρω αναλογικά και πάλι η εταιρεία μας έχει προϋπολογίσει ποσό ύψους 100,00 ευρώ τη διετία για αναλογία γενικών διοικητικών εξόδων για την κάλυψη των αναγκών του έργου, ενώ το υπολειπόμενο ποσό το κατανέμει στο κόστος που ενδεχομένως θα απαιτηθεί για την κάλυψη του έργου επόπτευσης του έργου (446,00 ευρώ τη διετία)».*

45. Επειδή, σύμφωνα με τα ως άνω διαλαμβανόμενα, βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα ότι με τις διευκρινίσεις της η δεύτερη παρεμβαίνουσα καθιστά ασαφή την προσφορά της σχετικά με το εάν η εποπτεία θα ασκείται αποκλειστικά με φυσική παρουσία, αποκλειστικά εξ αποστάσεως ή συνδυαστικά, γεγονός που επηρεάζει σαφώς και το κόστος αυτής, παρά τα περί αντιθέτου προβαλλόμενα. Επομένως, η αναθέτουσα αρχή όφειλε πριν κάνει αποδεκτή την προσφορά της να ζητήσει διευκρινίσεις σχετικά με τον τρόπο που θα ασκείται η εποπτεία δοθέντος ότι η Διακήρυξη δεν απαιτεί αποκλειστικά τον έναν ή τον άλλο τρόπο εποπτείας επί ποινή αποκλεισμού. Αντίθετα, σχετικά με την αναφορά στην τεχνική προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας ως προς τη δυνατότητα ηλεκτροκίνητων οχημάτων, στις διευκρινίσεις της αίρεται κάθε αμφιβολία ως προς το είδος των προσφερόμενων οχημάτων καθώς αναλύεται διεξοδικά το κόστος φόρτισής τους.

Σχετικά δε με το κόστος των εποπτών και των τεχνικών, βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα ότι η δεύτερη παρεμβαίνουσα δεν το έχει υπολογίσει στην ανάλυση της οικονομικής της προσφοράς στο ειδικότερο κεφάλαιο του διοικητικού κόστους των 10.500 ευρώ, ως προκύπτει τόσο από τις διευκρινίσεις της όσο και από την παραδοχή της στην παρέμβασή της. Εξάλλου, αβασίμως υποστηρίζει η δεύτερη παρεμβαίνουσα ότι η Διακήρυξη δεν απαιτούσε συγκεκριμένα και ρητώς δαπάνη επόπτευσης του όλου

συμβατικού έργου καθώς, σύμφωνα με τους όρους της, προβλέπεται ρητώς και σαφώς εποπτεία ενώ οι παρεχόμενες υπηρεσίες εποπτείας, είτε με φυσική παρουσία είτε χωρίς, έχουν κόστος ανάλογα με την απασχόληση των εποπτών. Ομοίως κόστος έχουν και οι παρεχόμενες υπηρεσίες των τεχνικών, ως βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα ενώ απαραδέκτως η δεύτερη παρεμβαίνουσα επικαλείται το μόνιμο προσωπικό της για να αιτιολογήσει ότι η απασχόλησή του δεν θα επιβαρύνει το κόστος εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης δοθέντος ότι η απασχόλησή τους στο πλαίσιο εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης πρέπει να συμπεριληφθεί στην οικονομική της προσφορά. Οι δε ισχυρισμοί της δεύτερης παρεμβαίνουσας ότι η προσφεύγουσα αορίστως βάλλει κατά της προσφοράς της διότι δεν προσδιορίζει το ύψος του ποσού που αφορά στους επόπτες τυγχάνουν απορριπτέοι δοθέντος ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει ότι το υπολογισθέν κόστος για τους επόπτες και τεχνικούς δεν είναι επαρκές αλλά ότι αυτό δεν έχει υπολογιστεί στο διοικητικό κόστος στην οικονομική προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας. Ωστόσο, η προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας δεν καθίσταται άνευ ετέρου απορριπτέα καθώς στις διευκρινίσεις της η δεύτερη παρεμβαίνουσα προβλέπει το επιπλέον ποσό των 446 ευρώ για τυχόν επιπλέον κόστη γενικών διοικητικών εξόδων για τα οποία όφειλε η αναθέτουσα αρχή να ζητήσει επιπλέον διευκρινίσεις προκειμένου να αποφανθεί εάν η προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας παρίσταται ή όχι ως ασυνήθιστα χαμηλή. Περαιτέρω, σχετικά με τους ουσιώδεις ισχυρισμούς της προσφεύγουσας ως προς το κόστος της έκδοσης βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας και φόρτισης των ηλεκτροκίνητων οχημάτων, ουδόλως απαντά η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της, αν και εδύνατο να το πράξει παραδεκτώς. Ως εκ τούτου, η ΑΕΠΠ δεν δύναται το πρώτον, καθ' υποκατάσταση της αναθέτουσας αρχής, να απορρίψει την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας κρίνοντάς την ως ασυνήθιστα χαμηλή, αφ' ης στιγμής υφίσταται πρόβλεψη για το επιπλέον κόστος διοικητικών εξόδων και η προσβαλλόμενη πάσχει ακυρότητα ως αναιτιολόγητη. Συνακόλουθα, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου να

ασκήσει την αρμοδιότητά της κατά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 88 και 102 του Ν.4412/2016, ζητώντας επιπλέον διευκρινίσεις από τη δεύτερη παρεμβαίνουσα και να αποφανθεί αιτιολογημένα εάν η προσφορά της παρίσταται ή όχι ως ασυνήθιστα χαμηλή. Επομένως, ο οικείος λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτός ως βάσιμος, και δη κατά το μέρος που η προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας έγινε δεκτή χωρίς προηγουμένως η αναθέτουσα αρχή να τις ζητήσει περαιτέρω διευκρινίσεις, και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή, προκειμένου αυτή να ασκήσει την κατά τα άνω αρμοδιότητά της.

46. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η προδικαστική προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή.

47. Επειδή η δεύτερη παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί.

48.Επειδή, ύστερα από τα εκτεθέντα στη σκέψη 46, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρα 363 παρ.5 του ν.4412/2016 και 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την προδικαστική προσφυγή.

Απορρίπτει τη δεύτερη παρέμβαση.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. πρωτ. 57/23.4.2021 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου ποσού δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 25 Ιουλίου 2022 και εκδόθηκε στις 26 Ιουλίου 2022 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΘΗΝΑ ΜΠΟΥΖΙΟΥΡΗ**

**Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ – ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
Α/Α ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΖΙΔΗΣ**